

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2016/C 027/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2016/C 027/02	Sprawa C-307/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 lutego 2014 r. – Agenzia delle Entrate/Aquapur Multiservizi SpA	2
2016/C 027/03	Sprawa C-491/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 lipca 2015 r. w sprawie T-214/13, Rainer Typke/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2015 r. przez Rainera Typkego	2
2016/C 027/04	Sprawa C-497/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 września 2015 r. – Euro-Team Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya	3
2016/C 027/05	Sprawa C-498/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 września 2015 r. – Spirál-Gép Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya	4

2016/C 027/06	Sprawa C-511/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prekršajni sud u Bjelovaru (Chorwacja) w dniu 25 września 2015 r. – Renata Horžić/Privredna banka Zagreb i Božo Prka	5
2016/C 027/07	Sprawa C-512/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prekršajni sud u Bjelovaru (Chorwacja) w dniu 25 września 2015 r. – Siniša Pušić/Privredna banka Zagreb i Božo Prka	6
2016/C 027/08	Sprawa C-527/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Midden-Nederland (Niderlandy) w dniu 5 października 2015 r. – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, działający również pod nazwą Filmspeler	6
2016/C 027/09	Sprawa C-536/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 13 października 2015 r. – Tele2 (Netherlands) BV i in./Autoriteit Consument en Markt (ACM), inna strona: European Directory Assistance NV	7
2016/C 027/10	Sprawa C-539/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 15 października 2015 r. – Daniel Bowman/Pensionsversicherungsanstalt	8
2016/C 027/11	Sprawa C-547/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 20 października 2015 r. – Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth	9
2016/C 027/12	Sprawa C-553/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 26 października 2015 r. – Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona	9
2016/C 027/13	Sprawa C-554/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Cantabria (Hiszpania) w dniu 27 października 2015 r. – Luca Jerónimo García Almodóvar i Catalina Molina Moreno/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	10
2016/C 027/14	Sprawa C-562/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 4 listopada 2015 r. – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU	11
2016/C 027/15	Sprawa C-567/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas (Litwa) w dniu 2 listopada 2015 r. – UAB LitSpecMet/UAB Vilniaus Lokomotyvų remonto depas	12
2016/C 027/16	Sprawa C-572/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 2 listopada 2015 r. – F. Hoffmann-La Roche AG/Accord Healthcare OÜ	13
2016/C 027/17	Sprawa C-576/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 listopada 2015 r. – ET „Maja Marina-wa”/Direktor na direkcija „Obzłwane i danyczno-osiguritefna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite	13
2016/C 027/18	Sprawa C-579/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski	14
2016/C 027/19	Sprawa C-581/15: Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska	15
2016/C 027/20	Sprawa C-582/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 11 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Gerrit van Vemde	16

2016/C 027/21	Sprawa C-587/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 12 listopada 2015 r. – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyčius i Jurgita Dockeyčienė	17
2016/C 027/22	Sprawa C-591/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 listopada 2015 r. – The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, Her Majesty’s Treasury	19
2016/C 027/23	Sprawa C-592/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 listopada 2015 r. – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/British Film Institute	19
2016/C 027/24	Sprawa C-593/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką	20
2016/C 027/25	Sprawa C-594/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką	21
2016/C 027/26	Sprawa C-606/15: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska	22
2016/C 027/27	Sprawa C-608/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-82/13 Panasonic Corp. i MT Picture Display Co. Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopada 2015 r. przez Panasonic Corp.	23
2016/C 027/28	Sprawa C-615/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-84/13 Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 listopada 2015 r. przez Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd	24
2016/C 027/29	Sprawa C-622/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-92/13 Koninklijke Philips Electronics NV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez Koninklijke Philips Electronics NV	25
2016/C 027/30	Sprawa C-623/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-104/13 Toshiba Corp./Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2015 r. przez Toshiba Corp.	26
2016/C 027/31	Sprawa C-625/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 września 2015 r. w sprawie T-91/14, Schniga GmbH przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Odmian Roślin, wniesione w dniu 23 listopada 2015 r. przez Schniga GmbH	27
2016/C 027/32	Sprawa C-644/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 września 2015 r. w sprawie T-346/12, Węgry/Komisja Europejska, wniesione w dniu 2 grudnia 2015 r. przez Węgry	28

Sąd

- 2016/C 027/33 Sprawa T-506/12 P: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Cuallado Martorell/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Konkurs otwarty mający na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej prawników lingwistów języka hiszpańskiego — Decyzja komisji konkursowej potwierdzająca negatywny wynik ostatniego egzaminu pisemnego i stwierdzająca niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Dopuszczalność skargi w pierwszej instancji — Obowiązek uzasadnienia — Odmowa przekazania skarżącej poprawionych egzaminów pisemnych — Dostęp do dokumentów) 30
- 2016/C 027/34 Sprawy połączone T-159/13 i T-372/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – HK Intertrade/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Dopuszczalność — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek doręczenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie) 30
- 2016/C 027/35 Sprawa T-273/13: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Sarafraz/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności) 31
- 2016/C 027/36 Sprawa T-274/13: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Emadi/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności) 32
- 2016/C 027/37 Sprawa T-343/13: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – CN/Parlament (Odpowiedzialność pozaumowna — Petycja skierowana do Parlamentu — Rozpowszechnianie na stronie internetowej Parlamentu niektórych danych osobowych — Brak wystarczająco istotnego naruszenia normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom) 33
- 2016/C 027/38 Sprawa T-367/13: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Polska/Komisja [EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozwój obszarów wiejskich — Wydatki poniesione przez Polskę — Artykuł 33b rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 — Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Mieszana korekta finansowa — Obowiązek uzasadnienia] 33
- 2016/C 027/39 Sprawa T-414/13: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Tsujimoto/OHIM – Kenzo (KENZO ESTATE) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009] 34

2016/C 027/40	Sprawa T-425/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Giant (China)/Rada [Dumping — Przywóz rowerów pochodzących z Chin — Przegląd okresowy — Artykuł 9 ust. 5 i art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Indywidualne traktowanie — Brak współpracy — Niezbędne informacje — Dostępne dane — Przedsiębiorstwa powiązane — Obejście]	35
2016/C 027/41	Sprawa T-461/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Hiszpania/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Zakłócenie konkurencji — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Obowiązek staranności — Rozsądny termin — Pewność prawa — Równość traktowania — Proporcjonalność — Pomocniczość — Prawo do informacji]	35
2016/C 027/42	Sprawa T-462/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc]	36
2016/C 027/43	Sprawy połączone T-463/13 i T-464/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Selektywny charakter — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia]	37
2016/C 027/44	Sprawa T-465/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma de Cataluña i CTTI/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc]	38
2016/C 027/45	Sprawa T-487/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Navarra de Servicios y Tecnologías/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Zasoby państwowe — Działalność gospodarcza — Korzyść — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócenie konkurencji — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nadużycie władzy]	38
2016/C 027/46	Sprawa T-522/13: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Tsujimoto/OHIM – Kenzo (KENZO ESTATE) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Swobodna ocena przysługująca izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]	39

2016/C 027/47	Sprawa T-528/13: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Kenzo/OHIM – Tsujimoto (KENZO ESTATE) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe oddalenie sprzeciwu	40
2016/C 027/48	Sprawa T-541/13: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Abertis Telecom i Retevisión I/Komisja [Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia] . . .	41
2016/C 027/49	Sprawa T-553/13: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/Wspólne Przedsięwzięcie Fusion for Energy (Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie usług informatycznych: konsultacyjnych, opracowywania oprogramowania, internetowych i wsparcia — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Odpowiedzialność pozaumowna)	41
2016/C 027/50	Sprawa T-50/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Demp/OHIM (TURBO DRILL) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TURBO DRILL — Podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	42
2016/C 027/51	Sprawa T-105/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – TrekStor/OHIM– Scanlab (iDrive) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego iDrive — Wcześniejszy słowny niemiecki znak towarowy IDRIVE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	43
2016/C 027/52	Sprawa T-127/14 P: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Sesma Merino/OHIM (Odwołanie — Służba Publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z oceny — Cele 2011–2012 — Akt niekorzystny)	43
2016/C 027/53	Sprawa T-181/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Nürburgring/OHIM – Biedermann (Nordschleife) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Nordschleife — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Management by Nordschleife — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	44
2016/C 027/54	Sprawa T-262/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Bionecs/OHIM – Fidia farmaceutici (BIONECS) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BIONECS — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy BIONECT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	44

2016/C 027/55	Sprawa T-327/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Compagnie des fromages & Richesmonts/OHIM – Grupo Lactalis Iberia (Przedstawienie czerwono-białej szachownicy) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający czerwono-białą szachownicę — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	45
2016/C 027/56	Sprawa T-371/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – NICO/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)	46
2016/C 027/57	Sprawa T-390/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Établissement Amra/OHIM (KJ KANGOO JUMPS XR) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego KJ Kangoo Jumps XR — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	46
2016/C 027/58	Sprawa T-404/14: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Junited Autoglas Deutschland/OHIM – United Vehicles (UNITED VEHICLES) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego UNITED VEHICLES — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Junited — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	47
2016/C 027/59	Sprawa T-525/14: Wyrok Sądu z dnia 8 grudnia 2015 r. – Compagnie générale des établissements Michelin/OHIM – Continental Reifen Deutschland (XKING) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego XKING — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy X — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	48
2016/C 027/60	Sprawa T-528/14: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Information Resources/OHIM (Growth Delivered) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Growth Delivered — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	48
2016/C 027/61	Sprawa T-529/14: Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – adp Gauselmann/OHIM (Multi Win) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Multi Win — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	49
2016/C 027/62	Sprawa T-583/14: Wyrok Sądu z dnia 8 grudnia 2015 r. – Giand/OHIM – Flamagas (FLAMINAIRE) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FLAMINAIRE — Wcześniejsze słowne, krajowe i międzynarodowe znaki towarowe FLAMINAIRE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Ne bis in idem]	50

2016/C 027/63	Sprawa T-628/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Hewlett Packard Development Company/OHIM (FORTIFY) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FORTIFY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	50
2016/C 027/64	Sprawa T-647/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Infusion Brands/OHIM (DUALSAW) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego DUALSAW — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	51
2016/C 027/65	Sprawa T-648/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Infusion Brands/OHIM (DUALTOOLS) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego DUALTOOLS — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	52
2016/C 027/66	Sprawa T-683/14 P: Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Morgan/OHIM (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny 2010-2011 — Przeinaczenie — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)	52
2016/C 027/67	Sprawa T-695/14: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Omega International/OHIM (Przedstawienie białego okręgu i białego prostokąta wpisanych w czarny prostokąt) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego biały okrąg i biały prostokąt wpisane w czarny prostokąt — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	53
2016/C 027/68	Sprawa T-718/14: Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2015 r. – Hong Kong Group/OHIM – WE Brand (W E) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego W E — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy WE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	53
2016/C 027/69	Sprawa T-3/15: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – K-Swiss/OHIM (Przedstawienie równoległych pasków na butce) [Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy przedstawiający równoległe paski na butce — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	54
2016/C 027/70	Sprawa T-360/14: Postanowienie Sądu z dnia 13 listopada 2015 r. – Švyturys-Utenos Alus/OHIM – Nordbrand Nordhausen (KISS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	55
2016/C 027/71	Sprawa T-636/14: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2015 r. – Włochy/Komisja (System językowy — Ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii — Wymogi językowe zamieszczone w module zgłoszeń on-line — Podnoszona rozbieżność z ogłoszeniem o naborze opublikowanym w Dzienniku Urzędowym — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	55

2016/C 027/72	Sprawa T-640/14: Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2015 r. – Beul/Parlament i Rada [Skarga o stwierdzenie nieważności — Funkcjonowanie rynków finansowych — Rozporządzenie (UE) nr 537/2014 — Akt ustawodawczy — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność]	56
2016/C 027/73	Sprawa T-670/14: Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2015 r. – Milchindustrie-Verband i Deutscher Raiffeisenverband/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 — Stowarzyszenie — Brak bezpośredniego oddziaływania na członków — Niedopuszczalność)	57
2016/C 027/74	Sprawa T-163/15: Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2015 r. – Delta Group agroalimentare/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Włoski rynek mięsa drobiowego — Nadzwyczajne środki wspierania w celu rozwiązywania szczególnych problemów dotyczących sektora mięsa drobiowego we Włoszech — Refundacje wywozowe w zakresie mięsa drobiowego z przeznaczeniem do niektórych państw afrykańskich — Odrzucenie złożonego przez skarżącą wniosku o zastosowanie środków nadzwyczajnych — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)	57
2016/C 027/75	Sprawa T-558/15: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Iran Insurance Company/Rada . .	58
2016/C 027/76	Sprawa T-559/15: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Post Bank Iran/Rada	59
2016/C 027/77	Sprawa T-588/15: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2015 r. – GABO:mi/Komisja	60
2016/C 027/78	Sprawa T-589/15: Skarga wniesiona w dniu 12 października 2015 r. – Eurorail/Komisja i INEA	61
2016/C 027/79	Sprawa T-595/15: Skarga wniesiona w dniu 19 października 2015 r. – Europäischer Tier- und Naturschutz i Giesen/Komisja	62
2016/C 027/80	Sprawa T-605/15: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Wirtschaftsvereinigung Stahl i in./Komisja	63
2016/C 027/81	Sprawa T-609/15: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2015 r. – Repsol/OHIM – Basic (BASIC)	63
2016/C 027/82	Sprawa T-610/15: Skarga wniesiona w dniu 26 października 2015 r. – British Aggregates/Komisja . .	64
2016/C 027/83	Sprawa T-611/15: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring/Komisja	65
2016/C 027/84	Sprawa T-615/15: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – LL/Parlament	66
2016/C 027/85	Sprawa T-616/15: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2015 r. – Transtec/Komisja	67
2016/C 027/86	Sprawa T-619/15: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2015 r. – Badica i Kardiam/Rada	68
2016/C 027/87	Sprawa T-632/15: Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Tillotts Pharma/OHIM – Ferring (OCTASA)	69

2016/C 027/88	Sprawa T-633/15: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – JT International/OHIM – Habanos (PUSH)	70
2016/C 027/89	Sprawa T-637/15: Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2015 r. – Alma-The Soul of Italian Wine/OHIM – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)	70
2016/C 027/90	Sprawa T-668/15: Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2015 r. – Jema Energy/empresa común Fusion for Energy	71
2016/C 027/91	Sprawa T-670/15: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Osho Lotus Commune/OHIM – Osho International Foundation (OSHO)	72
2016/C 027/92	Sprawa T-672/15: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – Malta Cross Foundation International/OHIM – Malteser Hilfsdienst (Malta Cross International Foundation)	73
2016/C 027/93	Sprawa T-677/15: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Panzeri/Parlament i Komisja	74
2016/C 027/94	Sprawa T-494/11: Postanowienie Sądu z dnia 25 listopada 2015 r. – Missir Mamachi di Lusignano i in./Komisja	75
2016/C 027/95	Sprawa T-387/14: Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)	75
2016/C 027/96	Sprawa T-388/14: Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)	76
2016/C 027/97	Sprawa T-389/14: Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)	76
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2016/C 027/98	Sprawa F-104/14: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 listopada 2015 r. – O’Riain /Komisja (Służba publiczna — Konkurs — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/241/12 — Decyzja o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej — Zasada równego traktowania kandydatów — Bezstronność komisji konkursowej — Skarga oczywiście bezzasadna)	77
2016/C 027/99	Sprawa F-137/15: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2015 r. – ZZ/Rada	77
2016/C 027/100	Sprawa F-138/15: Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – ZZ/Parlament	78
2016/C 027/101	Sprawa F-142/15: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2015 r. – ZZ/Parlament	78
2016/C 027/102	Sprawa F-37/13: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 grudnia 2015 r. – Macchia/Komisja	79

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2016/C 027/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 16 z 18.1.2016

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 7 z 11.1.2016

Dz.U. C 429 z 21.12.2015

Dz.U. C 414 z 14.12.2015

Dz.U. C 406 z 7.12.2015

Dz.U. C 398 z 30.11.2015

Dz.U. C 389 z 23.11.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di cassazione (Włochy) w dniu 21 lutego 2014 r. – Agenzia delle Entrate/Aquapur Multiservizi SpA

(Sprawa C-307/14)

(2016/C 027/02)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Corte Suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Agenzia delle Entrate*Strona pozwana:* Aquapur Multiservizi SpA**Pytania prejudycjalne**

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 lipca 2015 r. w sprawie T-214/13, Rainer Typke/Komisja Europejska, wniesione w dniu 18 września 2015 r. przez Rainera Typkego

(Sprawa C-491/15 P)

(2016/C 027/03)

*Język postępowania: angielski***Strony***Wnoszący odwołanie:* Rainer Typke (przedstawiciel: C. Cortese, avocate)*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska**Żądania wnoszącego odwołanie**

- Uchylenie pkt 2 i 3 sentencji wyroku wydanego przez Sąd w dniu 2 lipca 2015 r. w sprawie T-214/13, Typke/Komisja Europejska;
- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Sekretariat Generalny Komisji w ramach postępowania Gestdem 2012/3258;

— obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnoszący je podnosi jeden zarzut, który można podzielić na dwie części.

Po pierwsze, Sąd dopuścił się błędu w wykładni rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾, a w szczególności – jego art. 3 lit. a) i art. 4 ust. 6 ze względu na to, że wyszedł on z założenia, iż zastosowanie mających znaczenie w tej sprawie przepisów do znormalizowanych relacyjnych baz danych wiąże się z dokonaniem rozróżnienia pomiędzy częściowym dostępem do dokumentów przechowywanych w relacyjnej bazie danych a zwykłym dostępem do zawartych w tej bazie informacji. Ta druga postać dostępu nie wchodzi zdanem wnoszącego odwołanie w zakres zastosowania przepisów ww. rozporządzenia o dostępie, gdyż udzielenie go sprowadzałoby się do utworzenia nowego dokumentu. Sąd w szczególności dopuścił się błędu dochodząc w istocie do wniosku, że rozporządzenie nr 1049/2001 wyklucza ze swego zakresu zastosowania wnioski o dostęp do relacyjnej bazy danych wymagający takiego sformułowania zapytania SQL, które nie zostało wcześniej wykorzystane przez instytucję, do której został skierowany dany wniosek „w przypadku danej bazy danych w mniej więcej systematyczny sposób” oraz nie zostało „uprzednio zaprogramowane” ze względu na to, iż nie wiązałoby się to wyszukiwaniem za pomocą narzędzi dostępnych już w ramach danej bazy danych i pociągałoby za sobą stworzenie nowego dokumentu.

Po drugie, Sąd, który stwierdził, że wnoszący odwołanie w swym wniosku nie powoływał się na dokument istniejący, a wniosek ten nie wchodził w zakres zastosowania rozporządzenia nr 1049/2001, dopuścił się naruszenia opierając się na następujących błędnych domniemaniach:

- instytucja, do której został złożony wniosek, nie była w stanie ustosunkować się pozytywnie do wniosku o udzielenie dostępu, gdyż nie była w stanie uczynić zadość temu żądaniu udostępniając dokumenty istniejące (wyrok wydany w pierwszej instancji, pkt 73) bądź też ze względu na to, iż wnoszący odwołanie rzekomo nie wnioskował o dostęp do tych dokumentów (wyrok wydany w pierwszej instancji, pkt 67)
- wniosek ten został sformułowany według takiego schematu, który nie został przewidziany w danej bazie danych, w szczególności ze względu na rodzaj operacji przetworzenia danych, które należałoby przeprowadzić (wyrok wydany w pierwszej instancji, pkt 58, 66, 68; 62, 63)
- wiązałoby się to z koniecznością stworzenia nowego dokumentu zawierającego przedstawione w nowym formacie informacje wyszukane według kryteriów wyszczególnionych we wniosku (wyrok wydany w pierwszej instancji, pkt 61 i 67).

Czyniąc ww. ustalenia Sąd przeinaczył przedstawione mu jednoznaczne dowody. Dotyczy to również poczynionego przez Sąd ustalenia, zgodnie z którym domniemanie zgodności z prawem znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, w której instytucja, do której został złożony wniosek, oświadcza, że dokumenty będące przedmiotem przedłożonego jej wniosku o dostęp nie istnieją (wyrok wydany w pierwszej instancji, pkt 66).

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 września 2015 r. – Euro-Team Kft./Budapest
Rendőrfőkapitánya**

(Sprawa C-497/15)

(2016/C 027/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euro-Team Kft.

Strona pozwana: Budapest Rendőrfőkapitánya

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustanowiony w art. 9a dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie eurowiniet”) wymóg dotyczący proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on systemowi sankcji, takiemu jak ustanowiony w załączniku 9 do a közizgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. Rendelet [dekretu nr 410/2007 z dnia 29 grudnia o wykazie wykroczeń drogowych karanych grzywną administracyjną, o kwocie grzywnien, jakie mogą zostać nałożone w wypadku naruszenia właściwych przepisów, o systemie stosowania grzywnien i o warunkach uczestnictwa w kontroli] (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie sankcji”), w którym przewidziano nałożenie grzywny ryczałtowej – niezależnie od wagi naruszenia – w wypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zakupu biletu drogowego?
- 2) Czy określona w załączniku 9 do rozporządzenia w sprawie sankcji grzywna administracyjna jest zgodna z nałożonym w art. 9a dyrektywy w sprawie eurowiniet wymogiem, zgodnie z którym ustanowione w prawie krajowym sankcje winny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające?
- 3) Czy ustanowiony w art. 9a dyrektywy w sprawie eurowiniet wymóg dotyczący proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on z jednej strony przepisom karnym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują restrykcyjną odpowiedzialność sprawców naruszenia, a z drugiej strony, wysokości sankcji przewidzianej w tych przepisach?

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 187, s. 42).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 września 2015 r. – Spirál-Gép Kft./Budapest Rendőrfőkapitánya

(Sprawa C-498/15)

(2016/C 027/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Spirál-Gép Kft.

Strona pozwana: Budapest Rendőrfőkapitánya

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ustanowiony w art. 9a dyrektywy 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie eurowiniet”) wymóg dotyczący proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on systemowi sankcji, takiemu jak ustanowiony w załączniku 9 do a közüzgagatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. Rendelet [dekretu nr 410/2007 z dnia 29 grudnia o wykazie wykroczeń drogowych karanych grzywną administracyjną, o kwocie grzywien, jakie mogą zostać nałożone w wypadku naruszenia właściwych przepisów, o systemie stosowania grzywien i o warunkach uczestnictwa w kontroli] (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie sankcji”), w którym przewidziano nałożenie grzywny ryczałtowej – niezależnie od wagi naruszenia – w wypadku nieprzestrzegania przepisów dotyczących zakupu biletu drogowego?
- 2) Czy określona w załączniku 9 rozporządzenia w sprawie sankcji grzywna administracyjna jest zgodna z nałożonym w art. 9a dyrektywy w sprawie eurowiniet wymogiem, zgodnie z którym ustanowione w prawie krajowym sankcje winny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające?
- 3) Czy ustanowiony w art. 9a dyrektywy w sprawie eurowiniet wymóg dotyczący proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on z jednej strony przepisom karnym takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują restrykcyjną odpowiedzialność sprawców naruszenia, a z drugiej strony, wysokości sankcji przewidzianej w tych przepisach?

⁽¹⁾ Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 187, s. 42)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prekršajni sud u Bjelovaru (Chorwacja) w dniu 25 września 2015 r. – Renata Horžić/Privredna banka Zagreb i Božo Prka

(Sprawa C-511/15)

(2016/C 027/06)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Prekršajni sud u Bjelovaru

Strony w postępowaniu głównym

Oskarżycielka: Renata Horžić

Obwinieni: Privredna banka Zagreb, Božo Prka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy retroaktywne stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] może być interpretowane i oceniane wyłącznie w świetle przepisów tej ustawy, i czy takie stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] jest zgodne z prawem Unii, przede wszystkim z art. 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE ⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r., którego ustęp 1 wyraźnie stanowi, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do umów o kredyt zawartych przed wejściem w życie ustawodawstwa krajowego, którym dokonana została transpozycja dyrektywy do prawa krajowego?

- 2) Czy w kontekście przytoczonym powyżej przepis karny z art. 26 ust. 1 pkt 28 chorwackiej ustawy o kredycie konsumenckim może być interpretowany, zgodnie z art. 23 dyrektywy [2008/48] i w świetle przepisów przejściowych z jej art. 30, w ten sposób, że kary przewidziane za naruszenie przepisu krajowego wprowadzonego na podstawie przedmiotowej dyrektywy nie mogą być stosowane do ewentualnych naruszeń odnoszących się do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prekršajni sud u Bjelovaru (Chorwacja) w dniu 25 września 2015 r. – Siniša Pušić/Privredna banka Zagreb i Božo Prka

(Sprawa C-512/15)

(2016/C 027/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Prekršajni sud u Bjelovaru

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siniša Pušić

Strona pozwana: Privredna banka Zagreb, Božo Prka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy retroaktywne stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] może być interpretowane i oceniane wyłącznie w świetle przepisów tej ustawy, i czy takie stosowanie ustawy [o kredycie konsumenckim] jest zgodne z prawem Unii, przede wszystkim z art. 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE ⁽¹⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r., którego ustęp 1 wyraźnie stanowi, że dyrektywa ta nie ma zastosowania do umów o kredyt zawartych przed wejściem w życie ustawodawstwa krajowego, którym dokonana została transpozycja dyrektywy do prawa krajowego?
- 2) Czy w kontekście przytoczonym powyżej przepis karny z art. 26 ust. 1 pkt 28 chorwackiej ustawy o kredycie konsumenckim może być interpretowany, zgodnie z art. 23 dyrektywy [2008/48] i w świetle przepisów przejściowych z jej art. 30, w ten sposób, że kary przewidziane za naruszenie przepisu krajowego wprowadzonego na podstawie przedmiotowej dyrektywy nie mogą być stosowane do ewentualnych naruszeń odnoszących się do umów o kredyt obowiązujących w dniu wejścia w życie krajowych środków wykonawczych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Midden-Nederland (Niderlandy) w dniu 5 października 2015 r. – Stichting Brein/Jack Frederik Wullems, działający również pod nazwą Filmspeler

(Sprawa C-527/15)

(2016/C 027/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Midden-Nederland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stichting Brein

Strona pozwana: Jack Frederik Wullems, działający również pod nazwą Filmspeler

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „publiczne udostępnienie” w rozumieniu tego przepisu zachodzi wówczas, gdy dana osoba sprzedaje produkt (odtwarzacz multimedialny), w którym zainstalowała add-ons (dodatki dla programu) zawierające hiperłącza do serwisów internetowych, w których utwory chronione prawami autorskimi takie jak filmy, seriale i programy na żywo zostały bezpośrednio udostępnione bez zgody podmiotów praw autorskich?
- 2) Czy w tym kontekście dla odpowiedzi, jakiej należy udzielić na pytanie pierwsze, istotne jest:
 - że utwory chronione prawami autorskimi zostały już wcześniej rozpowszechnione w internecie za zgodą podmiotów praw autorskich lub zostały rozpowszechnione wyłącznie w formie usługi abonamentowej?
 - że add-ons zawierające hiperłącza do serwisów internetowych, w których chronione dzieła zostały bezpośrednio udostępnione bez zgody podmiotów praw autorskich, są powszechnie dostępne i również sami użytkownicy mogą je zainstalować na odtwarzaczu multimedialnym?
 - że publiczność może również bez odtwarzacza medialnego uzyskać dostęp do serwisów internetowych i co za tym idzie – do udostępnionych w nich bez zgody podmiotów praw autorskich utworów chronionych prawem autorskim?
- 3) Czy art. 5 dyrektywy 2001/29 należy interpretować w ten sposób, że nie mamy do czynienia z „legalnym korzystaniem” w rozumieniu ust. 1 lit. b) tego przepisu, w przypadku gdy końcowy użytkownik dokonuje tymczasowego zwielokrotnienia utworu chronionego prawem autorskim udostępnionego w drodze przesyłania strumieniowego w należącym do osoby trzeciej serwisie internetowym, w którym to serwisie chroniony utwór jest oferowany bez zgody podmiotu lub podmiotów praw autorskich?
- 4) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy dokonanie przez końcowego użytkownika tymczasowego zwielokrotnienia utworu chronionego prawem autorskim udostępnionego w drodze przesyłania strumieniowego w należącym do osoby trzeciej serwisie internetowym oferującym ten utwór bez zgody podmiotu lub podmiotów praw autorskich jest zatem nie do pogodzenia z „trójstopniowym testem”, którego wymaga art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s.10)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 13 października 2015 r. – Tele2 (Netherlands) BV i in./Autoriteit Consument en Markt (ACM), inna strona: European Directory Assistance NV

(Sprawa C-536/15)

(2016/C 027/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV, Vodafone Libertel BV

Strona pozwana: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Inna strona: European Directory Assistance NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przez wnioski trzeba rozumieć także wnioski przedsiębiorstwa z siedzibą w innym państwie członkowskim, które wnioskuje o udzielenie informacji w celu świadczenia publicznie dostępnych usług biura numerów i spisów abonentów, które są oferowane w tym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy dostawca, który przydziela numery telefoniczne i który na podstawie krajowych przepisów prawnych jest zobowiązany poprosić abonentów telefonicznych o zgodę na umieszczenie ich danych w standardowych spisach abonentów i wykorzystywanie tych danych w usługach biura numerów, może w świetle zasady niedyskryminacji przy zwracaniu się z prośbą o zgodę wprowadzić rozróżnienie w zależności od tego, w jakim państwie członkowskim przedsiębiorstwo, które zwraca się o udzielenie informacji w rozumieniu art. 25 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE, oferuje spis abonentów i usługę biura numerów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 5, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 29, s. 367).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 15 października 2015 r. – Daniel Bowman/Pensionsversicherungsanstalt**

(Sprawa C-539/15)

(2016/C 027/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniel Bowman

Strona pozwana: Pensionsversicherungsanstalt

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 21 karty praw podstawowych w związku z art. 2 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE⁽¹⁾ – również z uwzględnieniem art. 28 karty praw podstawowych – należy interpretować w ten sposób, że
 - a) regulacja układu zbiorowego, która w zakresie okresów zatrudnienia na początku kariery przewiduje dłuższe okresy przed awansem i w związku z tym utrudnia awans do kolejnej kategorii wynagrodzenia, stanowi pośrednio nierówne traktowanie ze względu na wiek?

- b) a w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej [wskazane przepisy należy interpretować] w ten sposób, że tego rodzaju regulacja jest odpowiednia i konieczna w szczególności ze względu na małe doświadczenie zawodowe na początku kariery?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 20 października 2015 r. – Interservice d.o.o. Koper/Sándor Horváth

(Sprawa C-547/15)

(2016/C 027/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Interservice d.o.o. Koper

Strona pozwana: Sándor Horváth

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 96 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że status przewoźnika towarów ma nie tylko osoba zawierająca umowę przewozu ze sprzedającym w celu przewozu towaru (przewoźnik umowny lub główny), lecz także osoba, która realizuje w całości lub częściowo przewóz na podstawie innej umowy przewozu zawartej z przewoźnikiem umownym lub głównym (podwykonawca przewozu)?
- 2) Czy w wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, art. 96 ust 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, podwykonawca przewozu ma obowiązek, przed kontynuowaniem przewozu towarów, należycie upewnić się, że przewoźnik główny rzeczywiście przedstawił towary w urzędzie celnym przeznaczenia zgodnie z wymogami prawa?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 26 października 2015 r. – Undis Servizi Srl/Comune di Sulmona

(Sprawa C-553/15)

(2016/C 027/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Undis Servizi Srl

Strona pozwana: Comune di Sulmona

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów ustalenia zasadniczej części działalności wykonywanej przez kontrolowaną jednostkę, należy brać także pod uwagę działalność powierzoną administracji publicznej niebędącej wspólnikiem wykonywaną na rzecz publicznych jednostek terytorialnych niebędących wspólnikami?
- 2) Czy, dla celów ustalenia zasadniczej części działalności wykonywanej przez kontrolowaną jednostkę, należy brać także pod uwagę udzielenie zamówień na rzecz publicznych jednostek terytorialnych będących wspólnikami przed spełnieniem wymogu dotyczącego tzw. analogicznej kontroli?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Cantabria (Hiszpania) w dniu 27 października 2015 r. – Luca Jerónimo García Almodóvar i Catalina Molina Moreno/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Sprawa C-554/15)

(2016/C 027/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Cantabria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lucas Jerónimo García Almodovar, Catalina Molina Moreno

Strona pozwana: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z zasadą braku związania i z art. 6 i 7 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ograniczenie skutków wstecznych stwierdzenia nieważności zamieszczonej w umowie zawartej z konsumentem klauzuli dolnego progu z uwagi na jej nieuczciwy charakter?
- 2) Czy jest zgodne z art. 6 i 7 dyrektywy Rady [93/13] utrzymanie skutków wywołanych przez klauzulę dolnego progu uznanej za nieważną ze względu na jej nieuczciwy charakter, zamieszczonej w umowie zawartej z konsumentem?
- 3) Czy jest zgodne z art. 6 i 7 dyrektywy Rady [93/13] ograniczenie skutków wstecznych nieważności zamieszczonej w umowie zawartej z konsumentem klauzuli dolnego progu z uwagi na jej nieuczciwy charakter w świetle oceny ryzyka poważnych zakłóceń mających przełożenie na gospodarczy porządek publiczny oraz oceny dobrej wiary?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzedzające pytanie, czy –w wypadku powództwa przeciwegzekucyjnego wniesionego przez konsumenta z powodu nieuczciwego charakteru klauzuli zamieszczonej w umowie z konsumentem, na której podstawie jest prowadzona egzekucja lub w której określono wymagalną kwotę – jest zgodne z art. 6 i 7 dyrektywy [93/13] domniemanie ryzyka poważnych zagrożeń przekładających się na gospodarczy porządek publiczny, czy też należy oceniać i ważyć je z uwzględnieniem konkretnych danych ekonomicznych, z których wynikać będą makroekonomiczne reperkusje przyznania skutków wstecznych stwierdzeniu nieważności nieuczciwego warunku?

- 5) Z kolei, czy – w wypadku powództwa przeciwegzekucyjnego wniesionego przez konsumenta z powodu nieuczciwego charakteru klauzuli zamieszczonej w umowie z konsumentem, na której podstawie jest prowadzona egzekucja lub w której określono wymagalną kwotę – jest zgodna z art. 6 i 7 dyrektywy [93/13] ocena ryzyka poważnych zagrożeń przekładających się na gospodarczy porządek publiczny w oparciu o skutki gospodarcze, jakie miałyby wystąpienie z indywidualnym powództwem lub powództwem przeciwegzekucyjnym z powodu nieuczciwego charakteru klauzuli przez dużą liczbę konsumentów? Czy też przeciwnie, należy ocenić to ryzyko w oparciu o skutki gospodarcze dla gospodarki konkretnego powództwa przeciwegzekucyjnego, z którym wystąpił konsument, przeciwko któremu egzekucja jest prowadzona?
- 6) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy zgodna z art. 6 i 7 dyrektywy [93/13] **[Or 19]** jest abstrakcyjna ocena zachowania jakiegokolwiek przedsiębiorcy w celu oceny dobrej wiary?
- 7) Czy przeciwnie, konieczne jest, aby owa dobra wiara była badana i oceniana w każdym konkretnym przypadku z uwzględnieniem konkretnego zachowania danego przedsiębiorcy przy zawieraniu umowy i wprowadzaniu nieuczciwego warunku do umowy, zgodnie z wykładnią art. 6 dyrektywy [93/13]?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 4 listopada 2015 r. – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International
SASU**

(Sprawa C-562/15)

(2016/C 027/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Carrefour Hypermarchés SAS

Druga strona postępowania: ITM Alimentaire International SASU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 lit. a) i c) dyrektywy 2006/114/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾, zgodnie z którym: „reklama porównawcza [...] jest dozwolona, jeżeli [...] nie wprowadza w błąd [...]”; porównuje w sposób obiektywny jedną lub kilka istotnych, odpowiednich, możliwych do zweryfikowania i typowych cech tych towarów i usług” należy interpretować w ten sposób, że porównanie cen towarów sprzedawanych przez sieci handlowe jest dozwolone, o ile towary te są sprzedawane w sklepach tego samego rodzaju lub takiej samej wielkości?
- 2) Czy okoliczność, iż sklepy, w których ceny zostały porównane, są różnej wielkości lub rodzaju stanowi istotną informację w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE ⁽²⁾, która powinna obowiązkowo zostać podana do wiadomości konsumenta?

- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jaki powinien być zakres lub sposób rozpowszechniania tej informacji wśród konsumentów?

(¹) Dyrektywa 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz.U. L 376, s. 21).

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas (Litwa) w dniu 2 listopada 2015 r. – UAB LitSpecMet/UAB Vilniaus Lokomotyvų remonto depas

(Sprawa C-567/15)

(2016/C 027/15)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UAB LitSpecMet

Strona pozwana: UAB Vilniaus lokomotyvų remonto depas

Interwenient: UAB Plienmetas

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 9 dyrektywy nr 2004/18/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że spółka:

- która została założona przez instytucję zamawiającą prowadzącą działalność w zakresie transportu kolejowego, a mianowicie zarządzania publiczną infrastrukturą kolejową, transportu pasażerskiego i towarowego;
- która samodzielnie prowadzi działalność gospodarczą, ustanawia strategię gospodarczą, podejmuje decyzje w sprawie warunków jej działalności (rynek produktu, sektor klientów itp.), uczestniczy w rynku konkurencyjnym w Unii Europejskiej oraz poza nią, świadcząc usługi w zakresie produkcji taboru kolejowego i jego napraw, a także uczestniczy w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych związanych z tą działalnością, dążąc do uzyskania zamówień od osób trzecich (niebędących spółką dominującą);
- która świadczy usługi naprawy taboru kolejowego na rzecz jej założyciela w ramach transakcji typu in-house, a wartość tych usług stanowi 90 % całkowitej działalności spółki;
- której usługi świadczone na rzecz jej założyciela zmierzają do zapewnienia temu założycielowi prowadzenia działalności w zakresie transportu pasażerskiego i towarowego;

nie może być uznana za instytucję zamawiającą?

Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uzna, że spółka może być uznana za instytucję zamawiającą w powyżej przedstawionych okolicznościach, czy art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że spółka traci status instytucji zamawiającej w sytuacji, gdy wartość usług naprawy taboru kolejowego świadczonych w ramach transakcji typu in-house na rzecz instytucji zamawiającej będącej założycielem spółki spada i stanowi mniej niż 90 % lub nie stanowi głównej części całkowitego obrotu uzyskanego z działalności spółki?

⁽¹⁾ Dyrektywa nr 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114, szczególnie wydanie litewskie: rozdział 6 tom 7 s. 132).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 2 listopada 2015 r. – F. Hoffmann-La Roche AG/accord Healthcare OÜ

(Sprawa C-572/15)

(2016/C 027/16)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: F. Hoffmann-La Roche AG

Strona pozwana: Accord Healthcare OÜ

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 ⁽¹⁾ z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) należy interpretować w ten sposób, że skutkuje on skróceniem okresu ważności dodatkowego świadectwa ochronnego, które zostało wydane w państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym przed jego przystąpieniem do Unii Europejskiej i którego okres ważności w odniesieniu do aktywnego składnika według wskazań zawartych w tym świadectwie przekraczałby 15 lat od chwili wydania pierwszego zezwolenia na obrót w Unii Europejskiej produktem leczniczym składającym się z tego aktywnego składnika lub go zawierającym?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 21 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, w szczególności z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi ochrony praw nabytych, zasadą niedziałania prawa wstecz i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 9 listopada 2015 r. – ET „Maja Marinowa”/Direktor na direkcija „Obzhałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-576/15)

(2016/C 027/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Weliko Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ET „Maja Marinowa”

Strona przeciwna: Direktor na direkcija „Obzwałwane i danyczno-osiguritelna praktika” Weliko Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za приходите

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 273, art. 2 ust. 1 lit. a), art. 9 [ust.] 1 i art. 14 [ust.] 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania faktycznego braku towarów – dostarczonych podatnikowi w ramach podlegających opodatkowaniu dostaw – jako dalszych odpłatnych podlegających opodatkowaniu dostaw tych samych towarów przez tę samą osobę bez ustalenia ich odbiorcy, przy uwzględnieniu, że owo traktowanie ma na celu zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT?
- 2) Czy wskazane w poprzednim pytaniu przepisy – mając na względzie zasady neutralności podatkowej i proporcjonalności – należy interpretować w ten sposób, że dane państwo członkowskie jest uprawnione do traktowania we wskazany powyżej sposób braku rachunkowego księgowania dokumentów podatkowych odnoszących się do otrzymanych przez podatnika podlegających opodatkowaniu dostaw, przy uwzględnieniu realizacji tego samego celu?
- 3) Czy przepisy art. 273, art. 73 i art. 80 dyrektywy 2006/112, mając na względzie zasady równego traktowania i proporcjonalności, należy łącznie interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie są uprawnione do określania – w niedokonujących transpozycji przepisach swojego prawodawstwa – podstaw opodatkowania odnoszących się do dokonanych przez podatnika dostaw towarów poza ogólną regułą określoną w art. 73 i poza stanowiącymi wyjątki regułami wyraźnie wskazanymi w art. 80, ze względu na to, że w ten sposób ma się na celu z jednej strony zapobieganie uchylaniu się od zapłaty VAT, a z drugiej strony określenie w przybliżeniu wiarygodnej podstawy opodatkowania danych transakcji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 6 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Daniel Adam Popławski**

(Sprawa C-579/15)

(2016/C 027/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Openbaar Ministerie

Strona przeciwna: Daniel Adam Popławski

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwo członkowskie może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW⁽¹⁾ do swego prawa krajowego w ten sposób, że

— organ sądowy wykonujący nakaz jest zobowiązany bez wahania odmówić wydania w celu wykonania kary osoby, która jest obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub w tym państwie stale przebywa,

- odmowa ta oznacza *ipso iure* gotowość do przejścia wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej temu obywatelowi lub rezydentowi,
- ale orzeczenie o przejściu wykonania kary zostaje przyjęte dopiero po odmowie wydania w celu wykonania kary, a decyzja pozytywna zależy od (1) podstawy w konwencji obowiązującej między państwem członkowskim wystawiającym nakaz a państwem członkowskim wykonującym nakaz, (2) warunków ustanowionych w tej konwencji i (3) współdziałania państwa członkowskiego wystawiającego nakaz poprzez np. złożenie odpowiedniego wniosku,

tak iż istnieje ryzyko, że państwo członkowskie wykonujące nakaz po odmowie wydania w celu wykonania kary nie będzie mogło przejść wykonania, przy czym ryzyko to nie ma wpływu na obowiązek odmowy wydania w celu wykonania kary?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej

- a) Czy sąd krajowy może stosować bezpośrednio przepisy decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, chociaż zgodnie z art. 9 protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych skutki prawne tej decyzji ramowej po wejściu w życie traktatu z Lizbony zostają utrzymane do czasu jej uchylecia, unieważnienia lub zmiany?
 - b) W razie odpowiedzi twierdzącej: Czy art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW jest wystarczająco dokładny i bezwarunkowy, by mógł być stosowany przez sąd krajowy?
- 3) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie lit. b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Czy państwo członkowskie, którego prawo krajowe dla przejścia wykonania zagranicznej kary pozbawienia wolności wymaga podstawy w odpowiedniej konwencji, może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW do swego prawa krajowego w ten sposób, że art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW sam stanowi wymaganą podstawę w konwencji, aby uniknąć ryzyka bezkarności związanego z krajowym wymogiem podstawy w konwencji (zob. pytanie pierwsze)?
- 4) Jeżeli na pytania pierwsze i drugie lit. b) zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Czy państwo członkowskie może dokonać transpozycji art. 4 pkt 6 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW do swego prawa krajowego w ten sposób, że dla odmowy wydania w celu wykonania kary osoby stale przebywającej w państwie członkowskim wykonującym nakaz, będącej obywatelem innego państwa członkowskiego, ustanawia warunek, by państwo członkowskie wykonujące nakaz miało jurysdykcję w odniesieniu do czynów wskazanych w europejskim nakazie aresztowania i by nie występowały faktyczne przeszkody dla (ewentualnego) ścigania karnego w państwie członkowskim wykonującym nakaz osoby stale tam przebywającej z powodu tych czynów (takie jak odmowa państwa członkowskiego wystawiającego nakaz, by przekazać państwu członkowskiemu wykonującemu nakaz akta sprawy karnej), podczas gdy nie ustanawia ono takiego warunku dla odmowy wydania w celu wykonania kary obywatela państwa członkowskiego wykonującego nakaz?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-581/15)

(2016/C 027/19)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie prowadząc krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego oraz nie ustanawiając połączenia go z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi Komisja podnosi następujące argumenty:

Republika Czeska do dnia 30 czerwca 2015 r., to znaczy do dnia upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, nie stworzyła krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego oraz nie ustanowiła połączenia go z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich, jak powinno to nastąpić zgodnie z art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylającego dyrektywę Rady 96/26/WE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam (Niderlandy) w dniu 11 listopada 2015 r. – Openbaar Ministerie/Gerrit van Vemde

(Sprawa C-582/15)

(2016/C 027/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Strona pozwana: Gerrit van Vemde

Pytania prejudycjalne

Czy art. 28 ust. 2 zdanie pierwsze decyzji ramowej 2008/909/WSiSW⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie, o którym tam mowa może się odnosić jedynie do wyroków, które zostały wydane przed dniem 5 grudnia 2011 r., niezależnie od tego, kiedy stały się prawomocne albo czy przepis ten należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie może odnosić się jedynie do wyroków, które stały się prawomocne przed dniem 5 grudnia 2011 r.?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327, s. 27).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 12 listopada 2015 r. – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockevičius i Jurgita Dockevičienė

(Sprawa C-587/15)

(2016/C 027/21)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Pozostałe strony postępowania: Gintaras Dockevičius i Jurgita Dockevičienė

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2, art. 10 ust. 1 i 4 i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2009/103 ⁽¹⁾, art. 3 ust. 4, art. 5 ust. 1 i 4, art. 6 ust. 1 i art. 10 przepisów wewnętrznych ⁽²⁾ oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy:
 - krajowe biuro ubezpieczeniowe (biuro A) wypłaca odszkodowanie stronie poszkodowanej w wypadku drogowym, który miał miejsce w państwie członkowskim, w którym biuro to jest zarejestrowane, ponieważ obywatel innego państwa członkowskiego odpowiedzialny za szkodę nie był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej;
 - ze względu na to odszkodowanie biuro A wstępuje w prawa strony poszkodowanej i domaga się od krajowego biura ubezpieczeniowego w kraju pochodzenia osoby odpowiedzialnej (biura B) zwrotu kosztów poniesionych w ramach zaspokojenia roszczenia;
 - biuro B spełnia wystosowane przez biuro A żądanie zwrotu, bez przeprowadzenia własnego niezależnego dochodzenia i bez zwrócenia się o udzielenie dodatkowych informacji;
 - biuro B wszczyna postępowanie sądowe przeciwko pozwanym (osobie odpowiedzialnej i właścicielowi pojazdu) dotyczące roszczenia regresowego z tytułu poniesionych wydatków,

powód w tym postępowaniu (biuro B) może uzasadnić swe roszczenie względem pozwanych (osobie odpowiedzialnej i właściciela pojazdu) wyłącznie okolicznością, że dokonał wypłaty na rzecz biura A i na powódzie tym nie spoczywa żaden obowiązek ustalenia, że zostały spełnione przesłanki powstania odpowiedzialności cywilnej pozwanego/osoby odpowiedzialnej (wina, czyn bezprawny, związek przyczynowy i wysokość szkody) oraz żaden obowiązek ustalenia, że przy wypłacie odszkodowania stronie poszkodowanej prawo innego państwa zostało właściwie zastosowane?

- 2) Czy art. 24 ust. 1 akapit piąty lit. c) dyrektywy 2009/103 i art. 3 ust. 1 i 4 przepisów wewnętrznych (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że przed wydaniem ostatecznej decyzji o wypłacie odszkodowania za szkodę poniesioną przez stronę poszkodowaną biuro A musi poinformować w jasny i zrozumiały sposób (także uwzględniając język, w jakim dostarczane są informacje) osobę odpowiedzialną i właściciela pojazdu (jeśli nie jest to ta sama osoba) o wszczęciu procedury zaspokajania roszczeń i jej przebiegu oraz zapewnić im odpowiedni czas na przedłożenie uwag lub zastrzeżeń dotyczących decyzji, jaka ma być wydana w odniesieniu do wypłaty odszkodowania i jego wysokości?

- 3) Jeśli na pytanie 1 zostanie udzielona odpowiedź przecząca [czyli, jeśli pozwani (osoba odpowiedzialna i właściciel pojazdu) mogą wymagać od powoda (biura B) przedstawienia dowodów lub mogą podnieść wszelkie zastrzeżenia lub wątpliwości dotyczące m. in. okoliczności wypadku drogowego, stosowania przepisów prawnych dotyczących odpowiedzialności cywilnej osoby odpowiedzialnej, wysokości szkody oraz sposobu jej obliczenia], to czy art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 24 ust. 2 dyrektywy 2009/103 oraz art. 3 ust. 4 akapit drugi przepisów wewnętrznych (łącznie lub odrębnie, lecz bez ograniczania się do ww. przepisów) należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że niezależnie od faktu, iż biuro B przed wydaniem ostatecznej decyzji nie zwróciło się do biura A o dostarczenie informacji na temat wykładni ustawodawstwa obowiązującego w kraju, w którym miał miejsce wypadek oraz zaspokojenia roszczeń, biuro A musi w każdym razie dostarczyć biuro B te informacje na jego wniosek, wraz z wszelkimi innymi informacjami, których biuro B potrzebuje w celu ustalenia swego roszczenia [regresowego] względem pozwanych (osoby odpowiedzialnej i właściciela pojazdu)?
- 4) Jeśli na pytanie 2 zostanie udzielona odpowiedź twierdząca (czyli jeśli na biurze A spoczywa obowiązek poinformowania osoby odpowiedzialnej i właściciela pojazdu o procedurze zaspakajania roszczeń i umożliwienia im podniesienia zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności lub wysokości szkody), jakie konsekwencje będzie miało niewypełnienie przez biuro A tego obowiązku dostarczenia informacji w odniesieniu do:
- (a) spoczywającego na biurze B obowiązku spełnienia przedstawionego przez biuro A żądania zwrotu wydatków;
- (b) spoczywającego na osobie odpowiedzialnej lub właścicielu pojazdu obowiązku zaspokojenia roszczenie regresowego względem biura B z tytułu poniesionego przez to biuro wydatków?
- 5) Czy art. 5 ust. 1 i art. 10 przepisów wewnętrznych należy rozumieć i interpretować w ten sposób, że – uwzględniając okoliczności niniejszego przypadku, a zwłaszcza te wymienione poniżej – kwotę wypłaconą tytułem odszkodowania przez biuro A stronie poszkodowanej należy traktować raczej jako ryzyko ponoszone przez samo biuro A, które nie prowadzi do naprawienia szkody (chyba że ryzyko to jest ponoszone przez biuro B) niż zobowiązane pieniężne spoczywające na innej osobie uczestniczącej w tym samym wypadku drogowym:
- najpierw organ odszkodowawczy (biuro A) oddalił żądanie strony poszkodowanej o wypłatę odszkodowania;
 - z tego względu strona poszkodowana wszczęła postępowanie sądowe, wnosząc o wypłatę odszkodowania;
 - powództwo wniesione przeciwko biurze A zostało oddalone przez sądy niższych instancji jako bezzasadne i nieoparte dowodami;
 - ugoda pomiędzy stroną poszkodowaną a biurem A została zawarta dopiero przed sądem wyższej instancji, po tym jak sąd ten podkreślił, iż, jeśli strony odmówią zawarcia ugody, sprawa zostanie przekazana do ponownego rozpoznania;
 - biuro A uzasadniło swą decyzję o zawarciu ugody zasadniczo na tej podstawie, że dzięki temu uniknie dodatkowych kosztów spowodowanych przedłużającym się postępowaniem;
 - w niniejszym postępowaniu żaden sąd nie ustalił odpowiedzialności (winy) pozwanego uczestniczącego z wypadku drogowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11).

⁽²⁾ Przepisy wewnętrzne Rady Biur przyjęte przez Umowę zawartą w dniu 30 maja 2002 r. między krajowymi biurami ubezpieczeniowymi państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz innych państw stowarzyszonych, która stanowi dodatek do decyzji Komisji 2003/564/WE z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 72/166/EWG w odniesieniu do kontrolowania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 192, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 listopada 2015 r. – The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Sprawa C-591/15)

(2016/C 027/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Pytania prejudycjalne

1. Dla potrzeb art. 56 TFUE oraz w kontekście konstytucyjnej relacji pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem:
 - 1.1. Czy dla potrzeb prawa Unii Gibraltar i Zjednoczone Królestwo powinny być traktowane jakby wchodziły w skład jednego państwa członkowskiego, w związku z czym art. 56 TFUE nie ma zastosowania, z wyjątkiem sytuacji, w jakich może mieć on zastosowanie wobec aktu wewnętrznego? Alternatywnie:
 - 1.2. Uwzględniając przepis art. 355 ust. 3 TFUE, czy Gibraltar posiada konstytucyjny status odrębnego względem Zjednoczonego Królestwa terytorium w ramach Unii, skutkujący tym, że dla potrzeb art. 56 TFUE świadczenie usług pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem należy traktować jako wymianę handlową wewnątrz Unii? Alternatywnie:
 - 1.3. Czy Gibraltar należy traktować jako państwo trzecie lub jako terytorium trzecie w taki sposób, że prawo Unii ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do wymiany handlowej pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem w sytuacji, gdy prawo Unii ma zastosowanie pomiędzy państwem członkowskim a państwem niebędącym państwem członkowskim? Alternatywnie:
 - 1.4. Czy dla potrzeb art. 56 TFUE relację konstytucyjną pomiędzy Gibraltarem a Zjednoczonym Królestwem należy traktować w jeszcze inny sposób?
2. Czy krajowe przepisy prawa podatkowego o takich cechach jak cechy nowego systemu podatkowego stanowią ograniczenie prawa do swobodnego przepływu usług dla potrzeb art. 56 TFUE?
3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy cele, które według ustaleń sądu odsyłającego realizowane są przez przepisy krajowe (takie jak nowy system podatkowy), są celami zgodnymi z prawem, które mogłyby uzasadniać ograniczenie prawa do swobodnego przepływu usług na podstawie art. 56 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 13 listopada 2015 r. – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/British Film Institute

(Sprawa C-592/15)

(2016/C 027/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: British Film Institute

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sformułowanie art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy ⁽¹⁾, w szczególności wyrażenie „niektóre usługi kulturalne”, jest wystarczająco zrozumiałe i precyzyjne, tak iż art. 13 część A ust. 1 lit. n) ma skutek bezpośredni, aby objąć zwolnieniem świadczenie tych usług kulturalnych przez instytucje prawa publicznego lub inne uznane instytucje kulturalne, takich jak usługi świadczone przez pozwanego w niniejszej sprawie, w braku jakichkolwiek krajowych przepisów implementujących?
- 2) Czy sformułowanie art. 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy, w szczególności wyrażenie „niektóre usługi kulturalne”, przyznaje państwom członkowskim swobodę uznania przy ich stosowaniu za pomocą przepisów implementujących, a jeśli tak, to jaką swobodę?
- 3) Czy te same wnioski mają zastosowanie do art. 132 ust. 1 lit. n) głównej dyrektywy VAT ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką

(Sprawa C-593/15 P)

(2016/C 027/24)

Język postępowania: słowacki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Republika Słowacka wnosi do Trybunału o:

- (i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;
- (ii) orzeczenie o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o zasadności skargi co do istoty;

(iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Na wypadek gdyby Trybunał doszedł do wniosku, że posiada wystarczających informacji potrzebnych do ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję, Republika Słowacka wnosi posiłkowo do Trybunału o:

(i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-678/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;

(ii) skierowanie sprawy jej do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej oraz orzeczenia o zasadności skargi;

(iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Republika Słowacka podnosi dwa zarzuty:

1. W ramach pierwszego zarzutu odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd naruszył prawo w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) kryterium istnienia uprawnienia instytucji do oceny zaskarżalnego charakteru kwestionowanego aktu i (iii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji.
2. Posiłkowo w drugim zarzucie odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd niewystarczająco uzasadnił zaskarżone postanowienie w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji, co jest potwierdzone tym, że zastosował (iii) identyczne uzasadnienie w przypadkach różnych okoliczności faktycznych.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Republikę Słowacką

(Sprawa C-594/15 P)

(2016/C 027/25)

Język postępowania: słowacki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Republika Słowacka wnosi do Trybunału o:

(i) uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;

- (ii) orzeczenie o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o zasadności skargi;
- (iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Na wypadek gdyby Trybunał doszedł do wniosku, że nie posiada wystarczających informacji potrzebnych do ostatecznego rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez Komisję, Republika Słowacka wnosi posiłkowo do Trybunału o:

- (i) uchylene w całości postanowienia Sądu z dnia 14 września 2015 r. w sprawie T-779/14, Republika Słowacka/Komisja Europejska, którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Republiki Słowackiej o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, decyzji Komisji Europejskiej zawartej w jej piśmie z dnia 15 lipca 2014 r., wzywającej formalnie Republikę Słowacką do udostępnienia środków finansowych odpowiadających stracie tradycyjnych własnych źródeł;
- (ii) skierowanie sprawy jej do ponownego rozpoznania przez Sąd celem orzeczenia o dopuszczalności skargi Republiki Słowackiej oraz orzeczenia o zasadności skargi;
- (iii) obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Republika Słowacka podnosi dwa zarzuty:

1. W ramach pierwszego zarzutu odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd naruszył prawo w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) kryterium istnienia uprawnienia instytucji do oceny zaskarżalnego charakteru kwestionowanego aktu i (iii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji.
2. Posiłkowo w drugim zarzucie odwołania Republika Słowacka podnosi, że Sąd niewystarczająco uzasadnił zaskarżone postanowienie w odniesieniu do (i) charakteru żądanych środków finansowych i zastosowania aktów prawnych dotyczących zasobów własnych i odnoszącego się do tego orzecznictwa, (ii) prawa dostępu do sądu i pilnego charakteru sytuacji, co jest potwierdzone tym, że zastosował (iii) identyczne uzasadnienie w przypadkach różnych okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Czeska

(Sprawa C-606/15)

(2016/C 027/26)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malůšková, J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału

— o stwierdzenie, że:

- powierzając organowi dochodzeniowemu kontrolę systemu kolejowego, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 19 ust. 1 dyrektywy 2004/49/WE;

- nie gwarantując, że organ dochodzeniowy rozpoczyna dochodzenie nie później niż jeden tydzień po otrzymaniu raportu dotyczącego wypadku lub incydentu, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 21 ust. 3 dyrektywy 2004/49/WE;
 - nie gwarantując, że końcowy raport z dochodzenia jest przedkładany właściwym stronom wymienionym w art. 22 ust. 3 dyrektyw 2004/49/WE, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE;
 - nie gwarantując, że organ dochodzeniowy kieruje rekomendacje w zakresie bezpieczeństwa do władz bezpieczeństwa, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE;
 - nie zobowiązując władz bezpieczeństwa do podjęcia działań w celu zapewnienia, że rekomendacje w zakresie bezpieczeństwa zostały właściwie potraktowane i zrealizowane, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 25 ust. 2 dyrektywy 2004/49/WE;
 - nie zobowiązując władz bezpieczeństwa do przedstawienia przynajmniej co rocznie zwrotnego raportu o środkach podjętych bądź planowanych do podjęcia jako reakcja na rekomendacje, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, ciążącym na niej na mocy art. 25 ust. 3 dyrektywy 2004/49/WE;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi następujące argumenty:

Republika Czeska do dnia 30 czerwca 2015 r., w którym to dniu upłynął termin wyznaczony w uzasadnionej opinii, nie powiadomiła o zmianach w krajowych przepisach w celu dostosowania ich do art. 19 ust. 1, art. 21 ust. 3, art. 23 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 dyrektyw 2004/49/WE⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164, s. 44).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-82/13 Panasonic Corp. i MT Picture Display Co. Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopada 2015 r. przez Panasonic Corp.

(Sprawa C-608/15 P)

(2016/C 027/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Panasonic Corp. (przedstawiciele: R. Gerrits, advocaat, M. Hoskins QC, M. Gray, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, MT Picture Display Co. Ltd

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu: (i) w zakresie, w jakim Sąd stwierdził w tym wyroku, że decyzja Komisji C(2012) 8839 final z dnia 5 grudnia 2012 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych) nie naruszyła prawa Panasonic do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym w okresie przed dniem 10 lutego 2003 r; lub (ii) w zakresie w jakim nie stwierdził on nieważności w całości lub w części ustalenia poczynionego w art. 1 ust. 2 lit. c) i e) decyzji, że Panasonic i MTPD uczestniczyły w naruszeniu w okresie od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 12 czerwca 2006 r.;

- stwierdzenie nieważności: (i) art. 1 ust. 2 lit. c) decyzji w zakresie, w jakim Komisja uznała w nim, że Panasonic brał udział w kartelu CPT od dnia 15 lipca 1999 r. do dnia 10 lutego 2003 r.; lub (ii) art. 1 ust. 2 lit. c) i e) decyzji w odniesieniu do okresu od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 12 czerwca 2006 r.;
- obniżenie grzywny nałożonej w art. 2 ust. 2 lit. f) decyzji lub odpowiednio uchylenie lub dalsze obniżenie grzywnien nałożonych na Panasonic i MTPD w art. 2 ust. 2 lit. h) oraz i) decyzji, które zostały ustalone w wyroku na poziomie odpowiednio 82 826 000 EUR i 7 530 000 EUR; a ponadto lub pomocniczo
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z prawem;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Panasonic w ramach niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy: Sąd błędnie uznał, że Komisja spełniła ciężący na niej obowiązek wskazania w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów zasadniczych dowodów w stosunku do Panasonic, w tym wskazania, na jakiej podstawie twierdzono, że Panasonic wiedział o całym kartelu CPT. Sąd naruszył prawo, gdy orzekł, że wystarczy, iż Komisja wskaże w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów – w dorozumiany sposób, ale koniecznie – jeden z istotnych elementów naruszenia.
2. Zarzut drugi: Sąd powinien przyznać Panasonicowi oraz MTPD taką samą obniżkę jak ta, która może zostać przyznana na rzecz Toshiba Corporation (zwanej dalej „Toshibą”) w postępowaniu odwoławczym, które Toshiba może wszcząć w odniesieniu do okresu, za który została uznana za odpowiedzialną solidarnie wspólnie z Panasonikiem i MTPD. W sprawie T-104/13 Toshiba/Komisja Sąd uznał, że stwierdzenie nieważności lub wszelka zmiana decyzji w zakresie przypisania niezgodnego z prawem zachowania wspólnego przedsiębiorstwa, MTPD, Panasonicowi obejmowały też Toshibę. W konsekwencji Panasonic twierdzi, że gdyby Trybunał wydał z korzyścią dla Toshiby wyrok uchylający wyrok Sądu w zakresie, w jakim nie stwierdził on nieważności decyzji albo też nie uchylił lub nie obniżył grzywny w odniesieniu do okresu, za który Toshiba została uznana za solidarnie odpowiedzialną za naruszenie wspólnie z Panasonikiem i MTPD, Sąd naruszył też prawo, gdy nie przyznał Panasonicowi i MTPD tej samej obniżki jak ta, która powinna zostać przyznana Toshibie.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-84/13
Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Komisja Europejska, wniesione w dniu
18 listopada 2015 r. przez Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd**

(Sprawa C-615/15 P)

(2016/C 027/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI (Malaysia) Bhd (przedstawiciele: M. Struys, L. Eskenazi, A. Fall, C. Erol, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 9 września 2015 r. w sprawie T-84/13 Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH i Samsung SDI (Malaysia) Bhd/Komisja Europejska;

- w konsekwencji stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 lit. b) i art. 2 ust. 2 lit. b) decyzji Komisji w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszących odwołanie, oraz obniżenie nałożonych grzywien;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą cztery zarzuty. Dwa pierwsze dotyczą kartelu CPT, a dwa ostatnie – kartelu CDT.

Zarzut pierwszy: Sąd nie ustosunkował się do zarzutu SDI, że sprzedaż produktów nieobjętych kartelem powinna zostać wyłączona z obliczenia grzywny w ramach kartelu CPT. Zakładając nawet, że rozumowanie Sądu dotyczące istnienia jednolitego i ciągłego naruszenia stanowi dorozumiane uzasadnienie oddalenia zarzutu SDI (quod non), takie dorozumiane uzasadnienie narusza wytyczne Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ (zwanych dalej „wytycznymi”).

Zarzut drugi: jeśli chodzi o określenie dnia, w którym kartel CPT został zakończony, Sąd oddalił bez żadnego ważnego powodu zarzut SDI, że zmowa wymaga zaangażowania co najmniej dwóch przedsiębiorstw, a ponadto naruszył art. 101 TFUE w zakresie, w jakim stwierdził w wyroku, iż udział SDI w kartelu CPT trwał jako jedyny do dnia 15 listopada 2006 r. Poza tym Sąd naruszył zasadę równego traktowania w zakresie, w jakim odmówił obniżenia grzywny nałożonej na SDI.

Zarzut trzeci: Sąd naruszył prawo, gdyż uwzględnił przy obliczaniu grzywny w ramach kartelu CDT sprzedaż prowadzoną przez SDI na rzecz Samsung Electronics Corporation (SEC). Sąd błędnie zastosował pojęcie sprzedaży EOG w świetle wytycznych, ponieważ nie określił miejsca, w którym istnieje konkurencja.

Zarzut czwarty: Sąd naruszył prawo przy ocenie zastosowania komunikatu w sprawie współpracy, wskutek czego SDI nie otrzymała obniżki grzywny o 50 % w odniesieniu do kartelu CDT. Wnioski Sądu dotyczące kartelu CPT są z prawnego punktu widzenia bez znaczenia w kontekście kartelu CDT. Ponadto Sąd nieprawidłowo zastosował komunikat w sprawie współpracy oraz popełnił błąd, gdy potwierdził wniosek Komisji, że fakt, iż SDI nie opisała w swej odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów aspektu naruszenia związanego z podziałem rynku, mógł sam w sobie wpłynąć na ocenę współpracy SDI w toku postępowania administracyjnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-92/13
Koninklijke Philips Electronics NV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez
Koninklijke Philips Electronics NV**

(Sprawa C-622/15 P)

(2016/C 027/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Koninklijke Philips Electronics NV (przedstawiciele: E. Pijnacker Hordijk, J.K. de Pree, S. Molin, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-92/13;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części art. 1 ust. 1 lit. c), art. 1 ust. 2 lit. f), art. 2 ust. 1 lit. c) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. c) i e) decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim wymienione artykuły dotyczą KPNV, lub obniżenie grzywien nałożonych na KPNV w art. 2 ust. 1 lit. c) i e) oraz art. 2 ust. 2 lit. c) i e) decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi następujące główne zarzuty i argumenty:

Sąd naruszył prawo przy stosowaniu art. 101 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, gdy uznał, że Komisja mogła zakwalifikować sprzedaż monitorów kineskopowych (zwanymi dalej „CRT”) prowadzoną przez grupę LPD na rzecz grupy Philips (oraz grupy LGE) jako sprzedaż wewnątrz grupy, oraz gdy uznał, że Komisja mogła zawrzeć w obliczeniu grzywiny dla KPNV wartość sprzedaży bezpośredniej w EOG w ramach produktów przetworzonych (zwanej dalej „DSTP”) w zakresie prowadzonej przez spółki zależne KPNV sprzedaży na niższym szczeblu monitorów komputerowych i telewizorów kolorowych z zamontowanymi CRT dostarczonymi przez grupę LPD.

Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja nie naruszyła prawa KPNV do obrony, gdy postanowiła – nawet w okolicznościach niniejszej sprawy – nie włączać grupy LPD do postępowania administracyjnego oraz wystosować do niej pismo w sprawie przedstawienia zarzutów na tej podstawie, że na KPNV spoczywa ogólny obowiązek zapewnienia, że w jej księgach i aktach zostaną zachowane zapiski dotyczące działalności grupy LPD nawet w przypadku upadłości LPD.

Sąd dopuścił się błędu w ocenie, ponieważ wypaczył zarzut podniesiony przez KPNV w odniesieniu do traktowania DSTP, przez co nie ustosunkował się do jednego z głównych zarzutów KPNV podniesionych względem decyzji. Wnosząca odwołanie wskazuje ponadto, że została pozbawiona ochrony podstawowej zasady równego traktowania, ponieważ Sąd nie uznał, że przy ustalaniu podstawy obliczenia grzywiny do różnych przedsiębiorstw zastosowano różne przepisy prawne. Wskutek dyskryminacyjnego traktowania na KPNV nałożono znacznie wyższą grzywnę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2015 r. w sprawie T-104/13
Toshiba Corp./Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2015 r. przez Toshiba Corp.**

(Sprawa C-623/15 P)

(2016/C 027/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Toshiba Corp. (przedstawiciele: J.F. MacLennan, Solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt, J. Jourdan, adwokat, A. Kadri, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-104/13 w zakresie, w jakim Sąd zgodził się ze stwierdzeniem Komisji Europejskiej, że Toshiba ponosi solidarną odpowiedzialność za zachowanie MTPD;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej w sprawie COMP/39.437 – Kineskopy do telewizorów i monitorów komputerowych w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że Toshiba naruszyła art. 101 TFUE i uznała, że Toshiba ponosi solidarną odpowiedzialność za zachowanie MTPD;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut:

Sąd nieprawidłowo zastosował pojęcie przedsiębiorstwa, gdy błędnie uznał, iż niektóre element wskazywały, że Toshiba mogła wywierać decydujący wpływ na MTPD lub faktycznie ten wpływ wywierała, i gdy stwierdził, że wszystkie te elementy wystarczyły do poparcia wniosku, że Toshiba wywierała taki wpływ na MTPD.

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 10 września 2015 r. w sprawie T-91/14,
Schniga GmbH przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Odmian Roślin, wniesione w dniu
23 listopada 2015 r. przez Schniga GmbH**

(Sprawa C-625/15 P)

(2016/C 027/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Schniga GmbH (przedstawiciele: G. Würtenberger, R. Kunze, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 10 września 2015 r. w sprawach połączonych T-91/14 i T-92/14;
- obciążenie CPVO i interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo w zastosowaniu art. 7 rozporządzenia nr 2100/94 ⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (zwanego dalej: WSOOR) oraz art. 22 i 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1239/95 ⁽²⁾ z dnia 31 maja 1995 r.

Sąd dokonał błędnej oceny kompetencji prezesa Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin przy wpisaniu dodatkowych właściwości przy badaniu odmiany, której ma być przyznane wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin.

Sąd dokonał błędnej oceny kwalifikacji prawnej protokołów technicznych i wytycznych stosowanych przy badaniu technicznym wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, co wiązało się z błędną oceną terminie, w którym prezesa Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin może zdecydować, że może zostać uwzględniona nowa właściwość w celu określenia odrębności nowej odmiany.

Sąd dopuścił się błędu w ocenie skutków stosowania zasad pewności prawa, obiektywizmu Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin i równego traktowania w odniesieniu do decyzji prezesa Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin przy badaniu nowej odmiany.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz. U. L 227, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, s. 37)

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 września 2015 r. w sprawie T-346/12,
Węgry/Komisja Europejska, wniesione w dniu 2 grudnia 2015 r. przez Węgry**

(Sprawa C-644/15 P)

(2016/C 027/32)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Węgry (przedstawiciel: pełnomocnik Z. Fehér)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-346/12;
- Ostateczne rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z możliwością przewidziana w art. 61 statutu;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem rządu węgierskiego Sąd naruszył prawo, orzekając, że Komisja – w decyzji w sprawie częściowego zwrotu wspólnotowego krajowej pomocy finansowej przyznanej zgodnie z art. 103e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ organizacjom producentów z sektora owoców i warzyw – dysponowała podstawą prawną umożliwiającą uzależnienie kwoty zwrotu Unii od notyfikowanych kwot pomocy.

Rząd węgierski twierdzi, że – zgodnie z łączną interpretacją mających znaczenie dla sprawy przepisów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 ⁽²⁾ – Komisja nie miała prawa oprzeć się w decyzji w sprawie częściowego zwrotu wspólnotowego krajowej pomocy finansowej organizacjom producentów jedynie na ma zwrocie tych kwot, które zostały wskazane przez rząd węgierski we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej, gdyż są to jedynie kwoty szacowane, przewidywane lub tymczasowe.

Zgodnie z art. 103e rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy wyłącznie przyznania pomocy a nie określenia przez Komisję maksymalnego limitu pomocy, jaka może zostać udzielona. Taki maksymalny limit jest przewidziany w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, który stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków lub organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego częściowego zwrotu ustalała jako maksymalny limit zwrotu kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenie, czy to jako całkowitą kwotę pomocy, czy to jako wysokość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów.

Użycie w treści art. 94 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia nr 1580/2007 terminu „wysokość” – z jednoczesnym uwzględnieniem 80 % limitu pomocy, do którego odnosi się art. 103e rozporządzenia nr 1234/2007 oraz limitu 25 % dotyczącego zwiększenia funduszu operacyjnego, do którego odnosi się art. 67 rozporządzenia nr 1580/2007 – ma to na celu, by Komisja już w momencie udzielania zezwolenia mogła z góry obliczyć wysokość pomocy krajowej, która potencjalnie może zostać wypłacona i w ten sposób również ewentualną kwotę zwrotu. Tak więc celem notyfikowania kwot nie jest w żadnym razie zgoda na notyfikowane kwoty, lecz danie Komisji jasnego poglądu na to, jaka jest kwota pomocy, która potencjalnie może zostać wypłacona zgodnie z uregulowaniem zawartym w rozporządzeniu podstawowym i w rozporządzeniu Komisji

-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 7)
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw (Dz.U. L 299, s. 1)
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Cuallado Martorell/Komisja

(Sprawa T-506/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Konkurs otwarty mający na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej prawników lingwistów języka hiszpańskiego — Decyzja komisji konkursowej potwierdzająca negatywny wynik ostatniego egzaminu pisemnego i stwierdzająca niedopuszczenie do egzaminu ustnego — Artykuł 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego — Dopuszczalność skargi w pierwszej instancji — Obowiązek uzasadnienia — Odmowa przekazania skarżącej poprawionych egzaminów pisemnych — Dostęp do dokumentów)

(2016/C 027/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Eva Cuallado Martorell (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Pinto Cañón)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 18 września 2012 r., Cuallado Martorell/Komisja (F-96/09, Zb.Orz.SP, EU:F:2012:129).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 18 września 2012 r., Cuallado Martorell/Komisja (F-96/09, Zb.Orz.SP, EU:F:2012:129) zostaje uchylony, ponieważ stwierdza, że skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji odmownej w sprawie dopuszczenia skarżącej do egzaminu ustnego, a w rezultacie stwierdzenia nieważności listy rezerwy kadrowej.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpoznania.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 135 z 5.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – HK Intertrade/Rada

(Sprawy połączone T-159/13 i T-372/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu — Dopuszczalność — Prawo do bycia wysłuchanym — Obowiązek doręczenia — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Oczywisty błąd w ocenie)

(2016/C 027/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hongkong, Chiny) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington i D. Sellers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

W sprawie T-159/13 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 71) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 356, s. 55), a w sprawie T-372/14 żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. dotyczącej utrzymania w mocy podjętych wobec skarżącej środków ograniczających.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HK Intertrade Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Sarafraz/Rada

(Sprawa T-273/13) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności)

(2016/C 027/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Walter, następnie adwokaci J. M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. L. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i Á. de Elera-San Miguel Hurtado, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat G. Pulles, następnie adwokat R. Marx)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 57); po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 9); po trzecie, decyzji Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 25); po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 9); po piąte, decyzji Rady (WPZiB) 2015/555 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 92, p. 91); oraz po szóste, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/548 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz. U. L 92, s. 1), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mohammad Sarafraz pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Stiftung Organisation Justice for Iran pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – Emadi/Rada

(Sprawa T-274/13) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie — Zamrożenie środków finansowych — Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii i przejazdu przez nie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym — Błąd w ocenie — Ne bis in idem — Wolność wypowiedzi — Wolność mediów — Wolność wyboru zawodu — Swobodny przepływ — Prawo własności)

(2016/C 027/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (przedstawiciele: początkowo adwokat T. Walter, następnie adwokaci J. M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. L. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i Á. de Elera-San Miguel Hurtado, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokat G. Pulles, następnie adwokat R. Marx)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 57); po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 206/2013 z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 68, s. 9); po trzecie, decyzji Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r. zmieniającej decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 25); oraz po czwarte, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 371/2014 z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie wykonania art. 12 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 109, s. 9), w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Hamid Reza Emadi pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

3) Stiftung Organisation Justice for Iran pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – CN/Parlament

(Sprawa T-343/13) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Petycja skierowana do Parlamentu — Rozpowszechnianie na stronie internetowej Parlamentu niektórych danych osobowych — Brak wystarczająco istotnego naruszenia normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom)

(2016/C 027/37)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: CN (Brumath, Francja) (przedstawiciel: M. Velardo, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz i S. Seyr, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) (przedstawiciele: początkowo A. Buchta i V Pozzato, a następnie A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverina, M. Guglielmetti i U. Kallenberger, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie zmierzająca do uzyskania naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżącego w wyniku rozpowszechniania na stronie internetowej Parlamentu niektórych dotyczących go danych osobowych.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) CN pokrywa koszty Parlamentu Europejskiego oraz własne.

3) Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 24.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Polska/Komisja

(Sprawa T-367/13) ⁽¹⁾

[EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozwój obszarów wiejskich — Wydatki poniesione przez Polskę — Artykuł 33b rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 — Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Mieszana korekta finansowa — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 027/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i K. Straś, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 123, s. 11) w części, w której Komisja stosuje w niej do wydatków zgłoszonych przez Rzeczpospolitą Polską z tytułu wspierania gospodarstw niskotowarowych korekty w wysokości 8 292 783,94 EUR oraz 71 610 559,39 EUR.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Tsujimoto/OHIM – Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-414/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci A. Wenninger-Lenz, W. von der Osten-Sacken i M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: M. Rajh i P. Bullock, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Kenzo (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazerretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 maja 2013 r. (sprawa R 333/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Kenzo a K. Tsujimotem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Kenzo Tsujimoto zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Giant (China)/Rada(Sprawa T-425/13) ⁽¹⁾**[Dumping — Przywóz rowerów pochodzących z Chin — Przegląd okresowy — Artykuł 9 ust. 5 i art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Indywidualne traktowanie — Brak współpracy — Niezbędne informacje — Dostępne dane — Przedsiębiorstwa powiązane — Obejście]**

(2016/C 027/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Chiny) (przedstawiciel: P. De Baere, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik wspierany przez B. O'Connora, solicitor, oraz S. Gubela, adwokata)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i M. França, pełnomocnicy) oraz European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (przedstawiciele: L. Ruessmann, adwokat i J. Beck, solicitor)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 153, s. 17).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, w zakresie w jakim dotyczy Giant (China) Co. Ltd.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa koszty poniesione przez Giant (China) oraz koszty własne.
- 3) Komisja Europejska oraz European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) pokrywają koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 325 z 9.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Hiszpania/Komisja(Sprawa T-461/13) ⁽¹⁾**[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Zakłócenie konkurencji — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Obowiązek staranności — Rozsądny termin — Pewność prawa — Równość traktowania — Proporcjonalność — Pomocniczość — Prawo do informacji]**

(2016/C 027/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: adwokat A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia [wdrożenia] naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylia-La Mancha) (Dz. U. L 217, s. 52).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami związanymi z postępowaniem głównym oraz z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma del País Vasco i Iteizpi/Komisja (Sprawa T-462/13) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc]

(2016/C 027/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) i Iteizpi, SA (Zamudio, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci, początkowo N. Ruiz García, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i M. Muñoz de Juan, następnie J. Buendía Sierra i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: SES Astra (Betzdorf, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz, F. Salerno i V. Romero Algarra)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz wdrożenia naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylia-La Mancha) (Dz.U. L 217, s. 52).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) i Itelazpi, SA* pokrywają własne koszty oraz koszty postępowania głównego poniesione przez Komisję Europejską i SES Astra.

3) *Comunidad Autónoma del País Vasco i Itelazpi* pokrywają koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma de Galicia i Retegal/Komisja

(Sprawy połączone T-463/13 i T-464/13) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Pojęcie przedsiębiorstwa — Działalność gospodarcza — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Selektywny charakter — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 027/43)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma de Galicia (Hiszpania) (przedstawiciele: M. Lorenzo Outón i P. Egerique Mosquera, adwokaci) (sprawa T-463/13) i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) (Santiago de Compostela, Hiszpania) (przedstawiciele: F. García Martínez i B. Pérez Conde, adwokaci) (sprawa T-464/13)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: SES Astra (Betzdorf, Luksemburg) (przedstawiciele: F. González Díaz i F. Salerno oraz w sprawie T-464/13 V. Romero Algarra, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia [wdrożenia] naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylii-La Mancha) (Dz.U. L 217, s. 52).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Comunidad Autónoma de Galicia (Hiszpania) i Redes de Telecomunicación Galegas Retegal, SA (Retegal)* pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i SES Astra.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Comunidad Autónoma de Cataluña i CTTI/Komisja**(Sprawa T-465/13) ⁽¹⁾****[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc]**

(2016/C 027/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comunidad Autónoma de Cataluña (Hiszpania) i Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (Hospitalet de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciele: początkowo J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, M. Muñoz de Juan i M. Reverter Baquer, następnie J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, M. Reverter Baquer i A. Lamadrid de Pablo, wreszcie J. Buendía Sierra, M. Reverter Baquer i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: SES Astra (Betzdorf, Luksemburg) (przedstawiciele: F. González Díaz, F. Salerno, V. Romero Algarra, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia [wdrożenia] naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylia-La Mancha) (Dz.U. L 217, s. 52).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Comunidad Autónoma de Cataluña (Hiszpania) i Centre de Telecomunicacions i Technologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i SES Astra.

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 z 19.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Navarra de Servicios y Tecnologías/Komisja**(Sprawa T-487/13) ⁽¹⁾****[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Zasoby państwowe — Działalność gospodarcza — Korzyść — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócenie konkurencji — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nadużycie władzy]**

(2016/C 027/45)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Navarra de Servicios y Tecnologías, SA (Pampeluna, Hiszpania) (przedstawiciel: A. Andérez González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: SES Astra (Betzdorf, Luksemburg) (przedstawiciele: F. González Díaz, F. Salerno i V. Romero Algarra, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia [wdrożenia] naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylii-La Mancha) (Dz.U. L 217, s. 52).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Navarra de Servicios y Tecnologías, SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i SES Astra.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Tsujimoto/OHIM – Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-522/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Swobodna ocena przysługująca izbie odwoławczej — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowa odmowa rejestracji]

(2016/C 027/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci A. Wenninger-Lenz, W. von der Osten-Sacken i M. Ring)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Kenzo (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. (sprawa R 1363/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Kenzo a K. Tsujimotem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Kenzo Tsujimoto zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Kenzo/OHIM – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Sprawa T-528/13) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy KENZO ESTATE — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy KENZO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Renoma — Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 — Częściowe oddalenie sprzeciwu

(2016/C 027/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kenzo (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci A. Wenninger-Lenz, W. von der Osten-Sacken i M. Ring)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2013 r. (sprawa R 1363/2012-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Kenzo a K. Tsujimotem.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 lipca 2013 r. (sprawa R 1363/2012-2) w zakresie, w jakim oddalono w niej sprzeciw w odniesieniu do towarów z klas 29–31 objętych zgłoszoną rejestracją międzynarodową.
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Kenzo w ramach niniejszego postępowania.
- 3) OHIM i Kenzo Tsujimoto pokrywają własne koszty poniesione w ramach niniejszego postępowania.
- 4) Kenzo Tsujimoto pokrywa własne koszty i połowę kosztów poniesionych przez Kenzo w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą OHIM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Abertis Telecom i Retevisión I/Komisja(Sprawa T-541/13) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa — Telewizja cyfrowa — Pomoc na wdrożenie naziemnej telewizji cyfrowej na oddalonych i mniej zurbanizowanych obszarach w Hiszpanii — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną i za częściowo niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Korzyść — Usługa w ogólnym interesie gospodarczym — Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 027/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Abertis Telecom, SA (Barcelona, Hiszpania) i Retevisión I, SA (Barcelona) (przedstawiciele: początkowo L. Cases Pallarès, J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan i M. Reverter Baquer, następnie L. Cases Pallarès, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i M. Reverter Baquer, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier, B. Stromsky i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: SES Astra (Betzdorf, Luksemburg) (przedstawiciele: F. González Díaz, F. Salerno i V. Romero Algorra, adwokaci)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2014/489/UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.28599 [(C 23/2010) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] wdrożonej przez Królestwo Hiszpanii na rzecz rozwinięcia [wdrożenia] naziemnej telewizji cyfrowej na obszarach oddalonych i mniej zurbanizowanych (poza regionem Kastylii-La Mancha) (Dz.U. L 217, s. 52).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Abertis Telecom, SA i Retevisión I, SA pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i SES Astra.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

**Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/
Wspólne Przedsięwzięcie Fusion for Energy**(Sprawa T-553/13) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie usług informatycznych: konsultacyjnych, opracowywania oprogramowania, internetowych i wsparcia — Odrzucenie oferty jednego z oferentów i udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2016/C 027/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg) i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci D. Mabger i I. Ampazis)

Strona pozwana: Europejskie Wspólne Przedsięwzięcie na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej (przedstawiciele: początkowo H. Jahreiss, R. Hanak, A. Verpont, I. Costin i A. Nagy, następnie R. Hanak, A. Verpont, I. Costin i A. Nagy, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów P. Wytincka i B. Hoorelbeke)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Realizacji Projektu ITER i Rozwoju Energii Termojądrowej z dnia 7 sierpnia 2013 r., wydanej w postępowaniu przetargowym F4E-ADM-0464 dotyczącym świadczenia usług w zakresie technologii informacyjnych, doradztwa, rozwoju oprogramowania, Internetu i wsparcia (Dz.U. 2012/W 213 – 352451), odrzucającej ofertę złożoną przez European Dynamics Luxembourg SA, a także decyzji o udzieleniu zamówień innym oferentom, a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *European Dynamics Luxembourg SA i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Demp/OHIM (TURBO DRILL)

(Sprawa T-50/14) ⁽¹⁾

[*Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TURBO DRILL — Podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009*]

(2016/C 027/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Demp BV (Vianen, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat C. Gehweiler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 listopada 2013 r. (sprawa R 1254/2013-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego TURBO DRILL jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Demp BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – TrekStor/OHIM– Scanlab (iDrive)**(Sprawa T-105/14) ⁽¹⁾****[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego iDrive — Wcześniejszy słowny niemiecki znak towarowy IDRIVE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2016/C 027/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Hong-Kong, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci M. Alber i O. Spieker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Scanlab AG (Puchheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Rath, W. Festl-Wietek)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 grudnia 2013 r. (sprawa R 2330/2012-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Scanlab AG a TrekStor Ltd.

Sentencja

- 1) Wniosek o zawieszenie postępowania złożony przez TrekStor Ltd zostaje oddalony.
- 2) Skarga zostaje oddalona.
- 3) TrekStor zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 14.4.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Sesma Merino/OHIM**(Sprawa T-127/14 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba Publiczna — Urzędnicy — Ocena — Sprawozdanie z oceny — Cele 2011–2012 — Akt niekorzystny)**

(2016/C 027/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Alvaro Sesma Merino (El Campello, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: P. Saba i D. Botis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2013 r., Sesma Merino/OHIM (F-125/12, Zb.Orz.FP, EU:F:2013:192), w którym domagano się uchylecia tego wyroku.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alvaro Sesma Merino zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Nürburgring/OHIM – Biedermann (Nordschleife)
(Sprawa T-181/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Nordschleife — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy Management by Nordschleife — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Nürburgring GmbH (Nürburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Viefhues i C. Giersdorf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Jacob i M. Ziliox)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 stycznia 2014 r. (sprawa R 163/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Lutzem Biedermannem a Nürburgring GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nürburgring GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Bionecs/OHIM – Fidia farmaceutici (BIONECS)
(Sprawa T-262/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BIONECS — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy BIONECT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bionecs GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Knitter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 lutego 2014 r. (sprawa R 1179/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Fidia Farmaceutici SpA a Bionecs GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bionecs GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Compagnie des fromages & Richesmonts/OHIM – Grupo Lactalis Iberia (Przedstawienie czerwono-białej szachownicy)

(Sprawa T-327/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający czerwono-białą szachownicę — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie des fromages & Richesmonts (Puteaux, Francja) (przedstawiciel: adwokaci T. Mollet-Viéville i T. Cuche)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo V. Melgar, następnie J. Crespo Carillo, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Grupo Lactalis Iberia SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Masson)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 marca 2014 r. (sprawa R 1295/2012-4) dotycząca postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Grupo Lactalis Iberia SA a Compagnie des fromages & Richesmonts.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) *Compagnie des fromages & Richesmonts* zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – NICO/Rada

(Sprawa T-371/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2016/C 027/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i I. Rodios, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r., na mocy której postanowiono utrzymać w mocy decyzję o umieszczeniu nazwy skarżącej w wykazach osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi ujętych w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), w brzmieniu ustalonym decyzją Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. (Dz.U. L 282, s. 58) oraz w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. (Dz.U. L 282, s. 16).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Établissement Amra/OHIM (KJ KANGOO JUMPS XR)

(Sprawa T-390/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego KJ Kangoo Jumps XR — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Établissement Amra (Vaduz, Lichtenstein) (przedstawiciel: adwokat S. Rizzo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 marca 2014 r. (sprawa R 1511/2013-2) dotycząca rejestracji trójwymiarowego oznaczenia pozycyjnego KJ Kangoo Jumps XR jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Établissement Amraz* zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 15.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Junited Autoglas Deutschland/OHIM – United Vehicles (UNITED VEHICLES)

(Sprawa T-404/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego UNITED VEHICLES — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Junited — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Weil)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: United Vehicles GmbH (Monachium, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 kwietnia 2014 r. (sprawa R 859/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG a United Vehicles GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 8 grudnia 2015 r. – Compagnie générale des établissements Michelin/OHIM – Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Sprawa T-525/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego XKING — Wcześniejszy graficzny krajowy znak towarowy X — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Francja) (przedstawiciele: początkowo adwokat L. Carlini, następnie adwokat E. Carrillo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Fischer, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes i J. Schumacher)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 maja (sprawa R 1522/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Compagnie générale des établissements Michelin a Continental Reifen Deutschland GmbH.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 5 maja 2014 r. (sprawa R 1522/2013-4).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Compagnie générale des établissements Michelin.
- 3) Continental Reifen Deutschland GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – Information Resources/OHIM (Growth Delivered)

(Sprawa T-528/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Growth Delivered — Znak towarowy tworzony przez slogan reklamowy — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Information Resources, Inc. (Chicago, Illinois, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat C. Schulte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 maja 2014 r. (sprawa R 1777/2013-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Growth Delivered jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Information Resources, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2015 r. – adp Gauselmann/OHIM (Multi Win)

(Sprawa T-529/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Multi Win — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: adp Gauselmann GmbH (Lubeka, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Pohlmann i S. Hanne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 kwietnia 2014 r. (sprawa R 1326/2013-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Multi Win jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) adp Gauselmann GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 8 grudnia 2015 r. – Giand/OHIM – Flamagas (FLAMINAIRE)(Sprawa T-583/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FLAMINAIRE — Wcześniejsze słowne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe FLAMINAIRE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Ne bis in idem]

(2016/C 027/62)

Język postępowania: włoski.

Strony

Strona skarżąca: Giand Srl (Rimini, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Caricato)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Flamagas, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat G. Hinarejos Mulliez)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 czerwca 2014 r. (sprawa R 2117/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Flamagas, SA a Giand Srl.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Giand Srl zostaje obciążona kosztami postępowania, włącznie z niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Flamagas, SA w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 z 6.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Hewlett Packard Development Company/OHIM (FORTIFY)(Sprawa T-628/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FORTIFY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hewlett Packard Development Company LP (Dallas, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 czerwca 2014 r. (sprawa R 249/2014-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego FORTIFY jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hewlett Packard Development Company LP pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 361 z 13.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Infusion Brands/OHIM (DUALSAW)

(Sprawa T-647/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego DUALSAW — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infusion Brands, Inc. (Myerlake Circle Clearwater, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Piepenbrink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo V. Melgar, następnie H. O'Neill i M. Rajh, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 lipca 2014 r. (sprawa R 397/2014-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego DUALSAW jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Infusion Brands, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 z 27.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Infusion Brands/OHIM (DUALTOOLS)(Sprawa T-648/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego DUALTOOLS — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Częściowa odmowa rejestracji — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Infusion Brands, Inc. (Myerlake Circle Clearwater, Floryda, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Piepenbrink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo V. Melgar, następnie H. O'Neill i M. Rajh, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 lipca 2014 r. (sprawa R 398/2014-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego DUALTOOLS jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Infusion Brands, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 380 z 27.10.2014.

Wyrok Sądu z dnia 26 listopada 2015 r. – Morgan/OHIM(Sprawa T-683/14 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny 2010-2011 — Przeinaczenie — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie)

(2016/C 027/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rhys Morgan (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo M. Paolacci i A. Lukošūtė, następnie A. Lukošūtė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 8 lipca 2014 r., Morgan/OHIM (F-26/13, Zb.Orz.SP, EU:F:2014:180) i mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Rhys Morgan pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w ramach niniejszego postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2015 r. – Omega International/OHIM (Przedstawienie białego okręgu i białego prostokąta wpisanych w czarny prostokąt)

(Sprawa T-695/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego biały okrąg i biały prostokąt wpisane w czarny prostokąt — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Omega International GmbH (Bad Oldesloe, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J.P. Becker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 lipca 2014 r. (sprawa R 1037/2014-5) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego biały okrąg i biały prostokąt wpisane w czarny prostokąt jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałym zakresie oddalona.*
- 2) *Omega International GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

Wyrok Sądu z dnia 30 listopada 2015 r. – Hong Kong Group/OHIM – WE Brand (W E)

(Sprawa T-718/14) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego W E — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy W E — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hong Kong Group Oy (Vantaa, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat J.H. Spåre)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Bonne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: WE Brand Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci R. van Oerle i E. de Groot)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 sierpnia 2014 r. (sprawa R 2305/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy WE Brand Sàrl a Hong Kong Group Oy.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 4 sierpnia 2014 r. (sprawa R 2305/2013-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy WE Brand Sàrl a Hong Kong Group Oy oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 30 września 2013 r.
- 2) Sprzeciw zostaje oddalony.
- 3) OHIM i WE Brand pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Hong Kong Group, w tym niezbędne koszty poniesione przez Hong Kong Group w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą OHIM.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2015 r. – K-Swiss/OHIM (Przedstawienie równoległych pasków na bucie)

(Sprawa T-3/15) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy przedstawiający równoległe paski na bucie — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2016/C 027/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: E K-Swiss, Inc. (Westlake Village, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Niebel i M. Hecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo P. Geroulakos, następnie D. Gája, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2014 r. (sprawa R 1093/2014-2) dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Wspólnotę Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego równoległe paski na bucie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) K-Swiss Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Postanowienie Sądu z dnia 13 listopada 2015 r. – Švyturys-Utenos Alus/OHIM – Nordbrand Nordhausen (KISS)**(Sprawa T-360/14) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)**

(2016/C 027/70)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Švyturys-Utenos Alus UAB (Utena, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci R. Žabolienė i I. Lukauskienė)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: M. Rajh, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Düchs)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2014 r. (sprawa R 1302/2013-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nordbrand Nordhausen GmbH a Švyturys-Utenos Alus UAB.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Švyturys-Utenos Alus UAB i Nordbrand Nordhausen GmbH pokrywają własne koszty oraz, każda z nich, połowę kosztów poniesionych przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

⁽¹⁾ Dz.U. C 253 z 4.8.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2015 r. – Włochy/Komisja**(Sprawa T-636/14) ⁽¹⁾****(System językowy — Ogłoszenie o naborze na stanowisko dyrektora Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii — Wymogi językowe zamieszczone w module zgłoszeń on-line — Podnoszona rozbieżność z ogłoszeniem o naborze opublikowanym w Dzienniku Urzędowym — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)**

(2016/C 027/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierany przez P. Gentilego, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriauciūnas, V. Čepaitė i R. Krasuckaitė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o naborze COM/2014/10356 na stanowisko dyrektora Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, C 185 A, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Republika Włoska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Litewska pokrywa swoje własne koszty związane z interwencją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 388 z 3.11.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2015 r. – Beul/Parlament i Rada

(Sprawa T-640/14) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Funkcjonowanie rynków finansowych — Rozporządzenie (UE) nr 537/2014 — Akt ustawodawczy — Brak indywidualnego oddziaływania — Niedopuszczalność]

(2016/C 027/72)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Carsten René Beul (Neuwied, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat K.G. Stümper, następnie adwokaci H.M. Pott i T. Eckhold)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciel: P. Schonard i D. Warin, pełnomocnicy) i Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Wiemann i N. Rouam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylającego decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. L 158, s. 77).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.

- 3) Carsten René Beul pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.
- 4) Komisja i Parlament pokrywają własne koszty związane z wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 409 z 17.11.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 23 listopada 2015 r. – Milchindustrie-Verband i Deutscher Raiffeisenverband/Komisja

(Sprawa T-670/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 — Stowarzyszenie — Brak bezpośredniego oddziaływania na członków — Niedopuszczalność)

(2016/C 027/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Milchindustrie-Verband eV (Berlin, Niemcy) i Deutscher Raiffeisenverband eV (Berlin) (przedstawiciele: adwokaci I. Zenke i T. Heymann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann, T. Maxian Rusche i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji z dnia 28 czerwca 2014 r. zatytułowanego „Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020” (Dz.U. C 200, s. 1) w zakresie, w jakim sektor przetwórstwa mleka i wyrobu serów (NACE 10.51) nie jest wymieniony w załączniku 3 do tego komunikatu.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Milchindustrie-Verband eV i Deutscher Raiffeisenverband eV zostają obciążone, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 431 z 1.12.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 24 listopada 2015 r. – Delta Group agroalimentare/Komisja

(Sprawa T-163/15) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Włoski rynek mięsa drobiowego — Nadzwyczajne środki wspierania w celu rozwiązywania szczególnych problemów dotyczących sektora mięsa drobiowego we Włoszech — Refundacje wywozowe w zakresie mięsa drobiowego z przeznaczeniem do niektórych państw afrykańskich — Odrzucenie złożonego przez skarżącą wniosku o zastosowanie środków nadzwyczajnych — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2016/C 027/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Włochy) (przedstawiciel: V. Migliorini, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Schima i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 9 lutego 2015 r. [Ares (2015) 528512], przekazanego w odpowiedzi na wniosek skarżącej o zastosowanie nadzwyczajnych środków wspierania rynku mięsa drobiowego na podstawie art. 219 ust. 1 lub art. 221 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347, s. 671).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Delta Group agroalimentare Srl pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 1.6.2015.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Iran Insurance Company/Rada

(Sprawa T-558/15)

(2016/C 027/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na rzecz skarżącej od Rady Unii Europejskiej odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody materialne i niematerialne poniesione przez skarżącą w następstwie bezprawnego nałożenia przez Radę skierowanych przeciwko skarżącej środków ograniczających na mocy następujących niezgodnych z prawem aktów: i) decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾; ii) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. ⁽²⁾; iii) decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽³⁾; iv) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽⁴⁾; v) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽⁵⁾;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia pokrywających zarówno materialne, jak i niematerialne szkody poniesione przez skarżącą w następstwie wydania przez Radę niezgodnych z prawem aktów w całkowitej kwocie: i) 84 767,66 GBP; oraz ii) 4 774 187,07 EUR; oraz iii) 1 532 688 USD; oraz iv) jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 340 TFUE podmiot poszkodowany działaniami instytucji UE może żądać odszkodowania od tej instytucji. W orzecznictwie uściślono przesłanki takiego roszczenia, które to przesłanki streszczono w wyroku Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. *Safa Nicu Sepahan/Rada* (T-384/11, Zb.Orz., EU:T:2014:986): a) niezgodność z prawem działania instytucji; b) faktyczne poniesienie szkody; oraz c) związek przyczynowy między zarzucanym działaniem a podnoszoną szkodą.
2. Skarżąca twierdzi, że wyżej wspomniane trzy przesłanki są spełnione w odniesieniu do sytuacji skarżącej: Rada dopuściła się „istotnego naruszenia przepisu prawa mającego na celu przyznanie praw jednostkom w rozumieniu orzecznictwa”, jak wskazał Sąd w wyroku z dnia 6 września 2013 r. *Iran Insurance/Rada* (T-12/11, EU:T:2013:401); skarżąca poniosła istotne szkody materialne i niematerialne, które to szkody stanowią bezpośredni skutek niezgodnych z prawem sankcji.
3. Skarżąca wskazuje także, że – jak wskazano dalej w rozważaniach zawartych w skardze – szkody niematerialne poniesione przez skarżącą oszacowano na kwotę 1 000 000 EUR; szkody materialne, które oszacowali niezależni audytorzy, wynoszą 84 767,66 GBP oraz 3 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania. A zatem całkowita kwota roszczeń skarżącej wynosi 84 767,66 GBP oraz 4 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007, Dz.U. 2010 L 281, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2012 L 88, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Post Bank Iran/Rada

(Sprawa T-559/15)

(2016/C 027/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę, które skarżąca poniosła w związku z bezprawnym objęciem jej środkami ograniczającymi na mocy następujących aktów Rady: i) decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾; ii) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. ⁽²⁾; iii) decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽³⁾; iv) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽⁴⁾; v) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽⁵⁾.

- przyznanie odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę, które skarżąca poniosła w związku z bezprawnymi aktami Rady, w łącznej kwocie 203 695 040 EUR;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące argumenty.

1. Skarżąca podnosi, że na podstawie art. 340 TFUE każdy, kto poniósł szkodę wyrządzoną działaniami instytucji Unii, może dochodzić od tej instytucji odszkodowania. W orzecznictwie sprecyzowano przesłanki wystąpienia z takim roszczeniem, które Sąd w wyroku z dnia 25 listopada 2014 r. *Safa Nicu Sepahan/Rada* (T-384/11, EU:T:2014:986) podsumował następująco: a) bezprawność działania instytucji; b) rzeczywisty charakter poniesionej szkody; c) związek przyczynowy pomiędzy zarzucanym działaniem a podnoszoną szkodą.
2. W ocenie skarżącej trzy powyższe przesłanki zostały spełnione w jej sytuacji: Rada dopuściła się „poważnego naruszenia normy prawnej, która przyznaje uprawnienia jednostkom w rozumieniu orzecznictwa”, które to naruszenie zostało stwierdzone wyrokiem Sądu z dnia 6 września 2013 r. *Post Bank Iran/Rada* (T-13/11, EU:T:2013:402); skarżąca poniosła znaczną szkodę i krzywdę; szkoda i krzywda są bezpośrednimi konsekwencjami bezprawnych sankcji, jakimi została objęta.
3. Zdaniem skarżącej, która odsyła w tym względzie do treści skargi, wartość poniesionej przez nią szkody wynosi 1 000 000 EUR, zaś krzywdy, zgodnie z wyliczeniami biegłych rewidentów, 202 695 040 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s.81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s.1).

⁽³⁾ Dz.U. L 319, s.71.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319, s.11

⁽⁵⁾ Dz.U. L 88, s.1.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2015 r. – GABO:mi/Komisja

(Sprawa T-588/15)

(2016/C 027/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci M. Ahlhaus i C. Mayer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- Obciążenie pozwanej całością kosztów, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzje Komisji zawarte w wiadomości elektronicznej Komisji z dnia 29 lipca 2015 r. i w pismach z dni 19 sierpnia 2015 r. (sygn. Ares(2015)3466903) i 28 sierpnia 2015 r. (sygn. Ares(2015)3557576) o zawieszeniu wypłat dla skarżącego dotyczących dotacji 7.PR, prowadzonych przez należącą do pozwanej Dyrekcję E, czyli umowy dotacji 7.PR nr 602299 dotyczącej projektu EU-CERT-ICD oraz umowy dotacji 7.PR nr 260777 dotyczącej projektu HIP-Trial, a także przez Dyrekcję F, czyli umowy dotacji 7.PR nr 312117 dotyczącej projektu BIOFECTOR.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, że zaskarżone decyzje nie podlegają przepisom art. II.5(3)(d) załącznika II do umowy dotacji 7.PR.
2. Zarzut drugi, że zaskarżone decyzje nie spełniają właściwych wymogów formalnych i proceduralnych oraz naruszają zasadę dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci, że rzeczywistym zamiarem poznawanej jest wdrożenie niezgodnej z prawem kompensacji, a nie nałożenie środków ostrożnościowych.
4. Zarzut czwarty, że zaskarżone decyzje oparte są na niezgodnych z prawem dyskrecjonalnych decyzjach pozwanej.
5. Zarzut piąty, że zaskarżone decyzje obarczone są naruszeniami zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2015 r. – Eurorail/Komisja i INEA

(Sprawa T-589/15)

(2016/C 027/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurorail NV (Aalst, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Derenne, N. Pourbaix i M. Domecq)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Innowacyjności i Sieci (INEA) i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie na podstawie art. 272 TFEU, że decyzja INEA z dnia 17 lipca 2015 r. o rozwiązaniu umowy dotacji ⁽¹⁾ i nakazaniu zwrotu części zaliczek wypłaconych skarżącemu jest nieważna i nieobowiązująca, i że końcowa kwota dotacji należnej skarżącemu powinna zostać ustalona na 951 813 EUR;
- Ewentualnie, skarżący podnosi, że Komisja i INEA powinny ponosić odpowiedzialność umowną za spowodowanie strat po stronie skarżącego w wyniku decyzji i wnosi o nakazanie zwrotu 581 770 EUR (wraz z odsetkami);
- Ewentualnie – nakazanie INEA/Komisji cofnięcia decyzji oraz
- Obciążenie INEA/Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, że INEA i Komisja działały z naruszeniem ich zobowiązań wynikających z umowy dotacji. Skarżący podnosi, że popełniły one naruszenie rozwiązując umowę dotacji i nakazując zwrot wypłaconych skarżącemu zaliczek.

2. Zarzut drugi, że INEA i Komisja działały z naruszeniem zasady wykonania w dobrej wierze zobowiązań umownych.
3. Zarzut trzeci, że INEA i Komisja naruszyły uzasadnione oczekiwania skarżącego.

⁽¹⁾ Umowa dotacji MPO/09/058/SI1.5555667 „RAIL2” (Marco Polo II Call 2009).

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2015 r. – Europäischer Tier- und Naturschutz i Giesen/
Komisja**

(Sprawa T-595/15)

(2016/C 027/79)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Niemcy) i Horst Giesen (Much) (przedstawiciel: P. Brockmann, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 17 sierpnia 2015 r., doręczonej w dniu 24 sierpnia 2015 r.,

w związku z tworzeniem europejskiego prawa stowarzyszeń w postaci jej propozycji ustawy, która już nie jest opublikowana, lub zmienionego wariantu w dopuszczalnych ramach, w której to propozycji wspomniana instytucja postawiła na równi transgraniczną działalność o niematerialnych celach ze stowarzyszeniami o celach zarobkowych, ewentualnie

w związku z harmonizacją krajowego prawa w zakresie gromadzenia się i stowarzyszania się w odniesieniu do transgranicznej działalności o niematerialnych celach,

— i tym samym nakazanie Komisji Europejskiej przywrócenia stanu zgodnego z prawem w rozumieniu art. 266 TFUE, przy czym instytucja ta jest obowiązana zaniechać dalszych pogorszeń w rozumieniu żądań 1 i 2, mogących uniemożliwić lub utrudnić przywrócenie tego stanu, oraz

— obciążenie Komisji i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca krytykuje zaniechanie stworzenia europejskiego prawa stowarzyszeń i usunięcia istniejącej dyskryminacji oraz naruszenie zbiorowej i indywidualnej wolności stowarzyszania się.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty:

1. zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 11 europejskiej Konwencji o ochronie prawa człowieka i podstawowych wolności (zwanej dalej „EKPC”), art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), ogólnych zasad prawa w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 20 międzynarodowej Karty praw człowieka ONZ
2. zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do równości wobec prawa (art. 20 karty i art. 14 EKPC) ze szkodą dla wartości niematerialnych i stowarzyszeń o niematerialnych celach

3. zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 41 karty
4. zarzut czwarty dotyczący ograniczenia zakresu praw do wolności poprzez zaniechanie i wykładnię stanowiącą nadużycie zgodnie z art. 52 i 54 karty

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2015 r. – Wirtschaftsvereinigung Stahl i in./Komisja

(Sprawa T-605/15)

(2016/C 027/80)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Niemcy), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Niemcy), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital, Niemcy), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf, Niemcy), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen, Niemcy), Buderus Edelstahl GmbH (Wetzlar, Niemcy), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa, Niemcy), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten, Niemcy), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld, Niemcy), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Niemcy), Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen), Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Niemcy), Ilseburger Grobblech GmbH (Ilseburg, Niemcy), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Niemcy), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen, Niemcy), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg, Niemcy), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach, Niemcy) i Emscher Aufbereitung GmbH (Mühlheim an der Ruhr, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Janssen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą w niniejszej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 8786)⁽¹⁾.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty, które zasadniczo są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-319/15, Deutsche Edelstahlwerke/Komisja⁽²⁾, lub podobne do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 250, s. 122.

⁽²⁾ Dz.U. C 302, s. 60.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2015 r. – Repsol/OHIM – Basic (BASIC)

(Sprawa T-609/15)

(2016/C 027/81)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Repsol, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Devaureix)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Basic AG Lebensmittelhandel (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „BASIC” – zgłoszenie nr 5 648 159

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 sierpnia 2015 r. w sprawie R 2384/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie jej skargi za dopuszczalną wraz ze wszystkimi załączonymi do niej dokumentami oraz ich odpisami;
- uznanie za dopuszczalne wszystkich dowodów załączonych do skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony skarżącej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny dowodów, które Basic AG przedstawiła w celu potwierdzenia rzeczywistego używania przez nią nazw „Basic AG” i „Basic” w obrocie handlowym w Niemczech;
- Zaskarżoną decyzję błędnie oparto na art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z jego art. 53 ust. 1 lit. c), gdyż pomiędzy znakami towarowymi „basic” nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Termin basic nie ma charakteru odróżniającego;
- Zgodnie z postanowieniami traktatu rzymskiego z dnia 23 marca 1957 r. oraz z orzecznictwem sądów wspólnotowych szczególną ochronę przyznaną w niemieckim prawie znaków towarowych niezarejestrowanym znakom towarowym należy interpretować wąsko.

Skarga wniesiona w dniu 26 października 2015 r. – British Aggregates/Komisja

(Sprawa T-610/15)

(2016/C 027/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Aggregates Association (Lanark, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: L. Van den Hende, adwokat, i A. White, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie stwierdzenia nieważności – na podstawie art. 263 TFUE – decyzji Komisji z dnia 27 marca 2015 r. C (2015) 2141 final w sprawie SA.34775 (2013/C) (ex 2012/NN) – podatek od granulatów; oraz

— nakazanie obciążenia Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błędy w ocenie stwierdzając, że osiem zwolnień z podatku od agregatów („aggregates levy”, zwanego dalej „AGL”) na mocy Finance Act 2001 (ustawy o finansach z 2001 r.) nie prowadzi do selektywności i tym samym nie stanowi pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE oraz określając zasadę zwykłego opodatkowania i cel AGL na potrzeby stosowania kryterium selektywności.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja nie przeprowadziła rzeczywiście sumiennego i bezstronnego badania kwestii, czy osiem rozpatrywanych zwolnień prowadzi do selektywności i tym samym stanowi pomoc państwa na mocy art. 107 ust. 1 TFUE.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Komisja nie uzasadniła zaskarżonej decyzji zgodnie z wymogami określonymi w art. 296 TFUE, ponieważ zastosowanie przez Komisję zasady zwykłego opodatkowania i celu AGL w ramach wyjaśnień, dlaczego osiem rozpatrywanych zwolnień nie prowadzi do selektywności, jest wewnętrznie sprzeczne w świetle zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring/Komisja

(Sprawa T-611/15)

(2016/C 027/83)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mbH (Melsungen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci E. Wagner i H. Hoffmeyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 września 2015 r. w postępowaniu 2015/4023, którą odmówiono skarżącej całkowicie dostępu do jawnej wersji decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD oraz do spisu treści akt Komisji do tego postępowania, w całości lub posiłkowo co najmniej w części, w której Komisja odmówiła dostępu do tej części jawnej wersji decyzji z dnia 4 grudnia 2013 r. lub tego spisu treści, na której poufność nie powoływały się lub przestały powoływać się zainteresowane przedsiębiorstwa,
- posiłkowo na wypadek gdyby nie stwierdzono nieważności decyzji Komisji z dnia 3 września 2015 r. w postępowaniu 2015/4023, którą całkowicie odmówiono skarżącej dostępu do jawnej wersji decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD i do spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu, z tego powodu i w takim zakresie, w jakim jawna wersja decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie kartelu AT/39914 – EIRD lub jawna wersja spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu nie istnieje, o stwierdzenie, że Komisja bezprawnie zaniechała sporządzenia jawnej wersji swej decyzji z dnia 4 grudnia 2013 r. w sprawie AT/39914 – EIRD lub jawnej wersji spisu treści w tym postępowaniu i przekazania ich skarżącej,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 10 zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie podstawowego prawa do skutecznej ochrony prawnej oraz podstawowego prawa do dobrej administracji oraz do uzasadnienia w wyniku braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji.
2. Zarzut drugi: naruszenie prawa podstawowego do skutecznej ochrony prawnej i prawa do uzyskania pouczenia o środkach prawnych w wyniku braku pouczenia o możliwych środkach prawnych.
3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾.
4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
5. Zarzut piąty: naruszenie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
6. Zarzut szósty: naruszenie art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
7. Zarzut siódmy: naruszenie podstawowego prawa do dostępu do dokumentów.
8. Zarzut ósmy: naruszenie podstawowego prawa do dostępu do dokumentów i zasady proporcjonalności w wyniku nieprzyznania choćby częściowego dostępu do akt, które były przedmiotem wniosku o udzielenie dostępu.
9. Zarzut dziewiąty: naruszenie art. 101 TFUE poprzez praktyczne uniemożliwienie skarżącej zbadania, czy przysługują jej roszczenia odszkodowawcze z tytułu naruszenia prawa konkurencji, i ich ewentualnego podniesienia.
10. Zarzut dziesiąty, podniesiony posiłkowo: naruszenie prawa skarżącej do sporządzenia jawnej wersji decyzji Komisji w postępowaniu kartelowym AT/39914 – EIRD i spisu treści akt Komisji w tym postępowaniu [rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 i art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾].

Skarżąca podnosi w tym kontekście, że nie występowały przesłanki zastosowania odstępstwa przewidzianych w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, które uzasadniałyby nieuwajnienie skarżącej dokumentów, których dotyczył jej wniosek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – LL/Parlament

(Sprawa T-615/15)

(2016/C 027/84)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: LL (Wilno, Litwa) (przedstawiciel: adwokat J. Petrulionis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji D(2014) 15503 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2014 r. oraz noty debetowej nr 2014-575, wystawionej na podstawie owej decyzji w dniu 5 maja 2014 r.;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

Prawidłowość płatności oraz ważność i zgodność z prawem jej odzyskania

Skarżący utrzymuje, że w decyzji D(2014) 15503 sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego całkowicie bezpodstawnie i niezgodnie z prawem uznał, że kwota 37 728 EUR została nienależnie wypłacona skarżącemu oraz bezpodstawnie i niezgodnie z prawem w świetle art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego i art. 80 zasad stosowania rozporządzenia finansowego polecił księgowemu Parlamentu Europejskiego, aby odzyskał od skarżącego kwotę 37 728 EUR i zgodnie z przewidzianą procedurą powiadomił o tym skarżącego poprzez wystawienie noty debetowej nr 2014-575.

Według skarżącego wydając tę decyzję sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego wziął pod uwagę jedynie dwa elementy, a mianowicie sprawozdanie OLAF i okoliczność, że skarżący nie dostarczył dowodu na to, że wypłacona kwota została wykorzystana zgodnie z jej przeznaczeniem. Skarżący podnosi, że nie zgromadzono jednak żadnych informacji, które potwierdzałyby, że wykorzystał on otrzymaną płatność do celów innych niż ten, do którego była ona przeznaczona, a tym samym naruszono art. 14 przepisów dotyczących kosztów i dodatków dla posłów Parlamentu Europejskiego.

Termin przedawnienia oraz zastosowanie zasad rozsądnego terminu, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Skarżący twierdzi, że w decyzji D(2014) 15503 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i w notie debetowej nr 2014-575 nie zachowano terminu przedawnienia przewidzianego w art. 81 rozporządzenia finansowego i w art. 93 zasad stosowania rozporządzenia finansowego, a także że nie zostały spełnione wymogi wynikające z zasad rozsądnego terminu, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Według skarżącego właściwe instytucje Unii w sposób bezpodstawny i niesprawiedliwy oraz przez nieracjonalnie długi okres zwlekały z wykonywaniem swych kompetencji i podejmowaniem stosownych decyzji. W ten sposób naruszone zostały prawa skarżącego, w tym prawo do obrony i należyte wykonywanie tego prawa, gdyż ze względu na długi okres, jaki upłynął pomiędzy objętymi dochodzeniem wydarzeniami a podjęciem stosownych decyzji skarżący został obiektywnie pozbawiony możliwości skutecznej obrony przed stawianymi mu zarzutami, przedstawienia dowodów i podjęcia wszelkich innych koniecznych środków w celu zapewnienia, aby badana sprawa została rozstrzygnięta w sposób sprawiedliwy.

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2015 r. – Transtec/Komisja

(Sprawa T-616/15)

(2016/C 027/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Transtec (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności wydanych przez Komisję Europejską decyzji o potrąceniu – zawartych w pismach z dni 25 sierpnia, 27 sierpnia, 7 września, 16 września i 23 września 2015 r. a mających na celu odzyskanie kwoty 624 388,73 EUR;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty 624 388,73 EUR wraz z odsetkami za zwłokę od tej kwoty, które należy ustalić w oparciu o stopę referencyjną Europejskiego Banku Centralnego i podwyższyć o dwa punkty;
- zasądzenie od pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę oszacowaną na symboliczną kwotę 1 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady pewności prawa w zakresie, w jakim zaskarżone decyzje są pozbawione ważnej podstawy prawnej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady zakazu bezpodstawnego wzbogacenia, gdyż kwota 607 096,08 EUR, wraz z odsetkami, została pobrana z majątku skarżącej i stanowiła przysporzenie w majątku Komisji bez podstawy prawnej tego wzbogacenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 42, 44, 45 i 47 rozporządzenia finansowego z dnia 27 marca 2003 r. mającego zastosowanie do art. 9 Europejskiego Funduszu Rozwoju w zakresie, w jakim Komisja nie skorzystała z przysługujących jej na mocy wspomnianych przepisów uprawnień dyskrecyjnych, a także naruszenia zasady proporcjonalności.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie, w jakim Komisja naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistych błędów w ocenie, jakich dopuściła się Komisja.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2015 r. – Badica i Kardiam/Rada

(Sprawa T-619/15)

(2016/C 027/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Republika Środkowoafrykańska), Kardiam (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Luff i L. Defalque)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/1485 z dnia 2 września 2015 r. oraz pkt B 1 załącznika do tego rozporządzenia w zakresie, w jakim skarżące zostały dodane do załącznika 1 do rozporządzenia Rady (UE) nr 224/2014 z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej;

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony oraz prawa do rzetelnego procesu i skutecznej ochrony sądowej. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
 - część pierwszą dotyczącą braku indywidualnego powiadomienia skarżących przez Radę o decyzji o zamrożeniu środków finansowych;
 - część drugą dotyczącą braku przedstawienia dowodów i akt sprawy oraz naruszenia zasady kontrydiktoryjności i przejrzystości.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie okoliczności faktycznych w odniesieniu do działań podejmowanych przez skarżące, prowadzącego do naruszenia prawa.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowości dotyczących badania przeprowadzonego przez Radę.

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2015 r. – Tillotts Pharma/OHIM – Ferring (OCTASA)

(Sprawa T-632/15)

(2016/C 027/87)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Ferring BV (Hoofddorp, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „OCTASA” – zgłoszenie nr 8 169 881

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 września 2015 r. w sprawie R 2386/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – JT International/OHIM – Habanos (PUSH)**(Sprawa T-633/15)**

(2016/C 027/88)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: JT International SA (Genewa, Szwajcaria) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, oraz K. Gilbert i M. Gilbert, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Corporación Habanos, SA (Hawana, Kuba)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „PUSH” – zgłoszenie nr 11 639 903

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 sierpnia 2015 r. w sprawie R 3046/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz drugiej strony w postępowaniu przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2015 r. – Alma-The Soul of Italian Wine/OHIM – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)**(Sprawa T-637/15)**

(2016/C 027/89)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alma-The Soul of Italian Wine (Coral gables, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat F. Terrano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE” – zgłoszenie nr 9 784 539

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3.09.2015 w sprawie R 356/2015-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5, art. 64 ust. 1 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2015 r. – Jema Energy/empresa común Fusion for Energy

(Sprawa T-668/15)

(2016/C 027/90)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jema Energy, S.A. (Lasarte-Oria, Hiszpania) (przedstawiciel: N. Rey Rey, adwokat)

Strona pozwana: Empresa Común Europea para el ITER y el Desarrollo de la Energía de Fusión

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej w sprawie odrzucenia oferty skarżącej, Jema Energy, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący jasności zasad mających zastosowanie do postępowania i naruszenia zasad pewności prawa i przejrzystości
 - W tym zakresie skarżąca twierdzi, że specyfikacja warunków w tym postępowaniu charakteryzuje się pojęciami niejasnymi i nieprecyzyjnymi, a zatem skarżąca jest zmuszona domagać się szeregu wyjaśnień od pozwanej. Skarżąca zadaje bardzo jasne pytania, w sposób niebudzący wątpliwości. Od samego początku odpowiedzi F4E były bardzo niejednoznaczne i niespójne.

- Wobec niejednoznaczności kryteriów wyboru w tym postępowaniu i postawy F4E wobec pytań i działań pozwanej, skarżąca powołuje się na naruszenie zasad pewności prawa i przejrzystości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i równości szans kandydatów w toku postępowania.
- W tym zakresie skarżąca twierdzi, że w jednym z pism, które skarżąca przesłała pozwanej na początku procedury dosłownie stwierdzono, że, jeśli przedstawione przykłady nie spełniają wymogów technicznych, to oferent jest uprawniony do przedstawienia nowych przykładów w celu pełnego spełnienia tych wymogów. Pozwana na żadnym etapie nie została uprzedzona, że nie spełnia wymogów, a tym samym nigdy nie mogła przedstawić innych przykładów. Natomiast zarzut, jaki pozwana podniosła w celu zdyskwalifikowania JEMA w ramach procedury przetargowej dotyczy tego, że przykłady skarżącej nie spełniały wymogów.
3. Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu zasady proporcjonalności i na sztucznym ograniczeniu konkurencji
- W tym zakresie skarżąca twierdzi, że kryteria wyboru są zbyt restrykcyjne. F4E żąda wzoru, który spełnia łącznie trzy wymogi (moc, napięcie i prąd), co jest zbędne i nieproporcjonalne w odniesieniu do realizacji przedsięwzięcia. Ponadto F4E żąda przedstawienia jako wzoru projektu źródła zasilania w ostatnich pięciu latach, co jest drugim bardziej nieproporcjonalnym wymogiem, ponieważ przedsiębiorstwa, które mogą posiadać wzory spełniające te wymogi są producentami przemienników częstotliwości dla silników dużej mocy. Są one zwykle dużymi przedsiębiorstwami, co odwołuje tym samym małe i średnie przedsiębiorstwa od uczestnictwa.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Osho Lotus Commune/OHIM – Osho International Foundation (OSHO)

(Sprawa T-670/15)

(2016/C 027/91)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Osho Lotus Commune e.V. (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Viefhues)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Osho International Foundation (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „OSHO” – zgłoszenie nr 1 224 831

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22.09.2015 w sprawie R 1997/2014-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM i – w odpowiednim wypadku – pozostałych uczestników postępowania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) i f) rozporządzenia nr 207/2009.

**Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – Malta Cross Foundation International/OHIM –
Malteser Hilfsdienst (Malta Cross International Foundation)**

(Sprawa T-672/15)

(2016/C 027/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Malta Cross Foundation International, Inc. (Hallandale Beach, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Pimenta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Malteser Hilfsdienst e.V. (Kolonja, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Malta Cross International Foundation” – zgłoszenie nr 7 252 554

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Wielkiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie R 863/2011-G

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM, a w razie potrzeby interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Panzeri/Parlament i Komisja**(Sprawa T-677/15)**

(2016/C 027/93)

Język postępowania: włoski

Strony*Strona skarżąca:* Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Cerami)*Strona pozwana:* Parlament Europejski, Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Co do istoty: uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji ze względu na jej niezgodność z prawem;
- Ewentualnie: ponowne przekazanie sprawy do sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego w celu ponownego rozpatrzenia w duchu słuszności żądanej do zwrotu kwoty;
- Obciążenie pozwanych kosztami postępowania.
- Skarżący czyni wszelkie zastrzeżenia przewidziane prawem oraz zastrzega możliwość podniesienia wszelkich argumentów, w tym także wniesienia ewentualnego żądania nakazania zwrotu kwot, które zostaną w międzyczasie przekazane, w celu spełnienia zaskarżonego nakazu, wraz z odsetkami i indeksacją.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko pismu nr 315070 Dyrekcji Generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego – Dyrekcja ds. Uprawnień Finansowych i Socjalnych Posłów z dnia 21 września 2015 r. zawierającemu notę obciążeniową dla skarżącego na kwotę 83 764 EUR; niniejsza skarga skierowana jest także przeciwko pismu nr 312 998 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lipca 2012 r., w języku angielskim, z uzasadnieniem ww. noty obciążeniowej; niniejsza skarga skierowana jest wreszcie przeciwko wszelkim decyzjom wcześniejszym, powiązanym lub następczym w stosunku do dwóch ww. decyzji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przepisu prawa materialnego zawartego w art. 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2012/966, a także naruszenia zasady rozsądnego terminu, oraz przedawnienia roszczenia dochodzonego przez Unię.
 - W tym względzie skarżący uważa, że roszczenie 83 764,34 EUR, których zwrotu domaga się parlament w trybie administracyjnym przedawniło się, zgodnie z art. 81 ust. 1 rozporządzenia (WE) 2012/966. Zdarzenia powodujące powstanie dochodzonego roszczenia Unii dotyczą bowiem wyłącznie pięciolecia 2004 – 2009, zaś nakaz zapłaty wydany przez dyrekcję został wydany dopiero w dniu 21 września 2015 r. czyli po terminie.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 1, 4 ust. 6, 6 ust. 5 i 9 oraz dziesiątym motywie rozporządzenia (WE) 1999/1073; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 4 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją, dotyczącego wewnętrznych dochodzeń OLAF-u; braku właściwości OLAF-u; naruszenia zasady proporcjonalności i racjonalności oraz braku śledztwa i oceny wagi.

- W tym zakresie skarżący uważa, że postępowanie prowadzone przez OLAF było pod wieloma względami obciążone błędami, ponieważ nie przestrzegano wobec P.A. Panzeriego zasady kontrydiktoryjności, brak było ostatecznego sprawozdania z dochodzenia, postępowanie dochodzeniowe OLAF-u w całości prowadzone było z oczywistym naruszeniem art. 6 ust. 5 rozporządzenia (WE) 1999/1073, gdyż rozpoczęło się w dniu 23 listopada 2009 r., a zakończyło (jak się wydaje) dopiero w lipcu 2012 r. Ponadto OLAF nie był właściwy, z uwagi na mało istotny charakter zarzucanych skarżącemu zachowań, co oznacza także naruszenie zasady proporcjonalności.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 55 TFUE, art. 20 i 24 ust. 4 TFUE; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 7 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego nr 2005/684/WE w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego.
- Skarżący podnosi, że pismo nr 312 998 z dnia 27 lipca 2012 r. pochodzące od sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego, przedstawiające wyłącznie zarzuty faktycznie znane skarżącemu, zostało sporządzone w języku angielskim. Oznacza to naruszenie licznych postanowień traktatów oraz statutu posła do Parlamentu Europejskiego, gwarantujących wszystkim obywatelom Unii, w tym posłom do Parlamentu Europejskiego prawo do komunikacji ustnej lub pisemnej ze wszystkimi instytucjami Unii posługując się własnym ojczystym językiem.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 62 i 68 decyzji prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i z dnia 9 lipca 2008 r.; naruszenia istotnych wymogów proceduralnych określonych w art. 14 ust. 2 przepisów dotyczących pokrycia kosztów i dodatków przysługujących posłom do Parlamentu Europejskiego; braku istnienia aktu i całkowitego braku uzasadnienia.
- W tym względzie skarżący podnosi, że sekretarz generalny nie wydał (a przynajmniej nie doręczył mu) swojej ostatecznej decyzji, na której podstawie wydano zaskarżony nakaz. To oznacza oczywiście całkowity brak uzasadnienia, a wręcz po prostu na brak ostatecznej decyzji. Zatem nie istnieją przesłanki zastosowania art. 14 ust. 2 przepisów dotyczących pokrycia kosztów i dodatków przysługujących posłom do Parlamentu Europejskiego.

Postanowienie Sądu z dnia 25 listopada 2015 r. – Missir Mamachi di Lusignano i in./Komisja

(Sprawa T-494/11) ⁽¹⁾

(2016/C 027/94)

Język postępowania: włoski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)

(Sprawa T-387/14) ⁽¹⁾

(2016/C 027/95)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)**(Sprawa T-388/14)** ⁽¹⁾

(2016/C 027/96)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.9.2014.

Postanowienie Sądu z dnia 11 listopada 2015 r. – salesforce.com/OHIM (MARKETINGCLOUD)**(Sprawa T-389/14)** ⁽¹⁾

(2016/C 027/97)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 22.9.2014.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 30 listopada 2015 r. – O’Riain /Komisja

(Sprawa F-104/14) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Konkurs — Ogłoszenie o konkursie EPSO/AD/241/12 — Decyzja o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej — Zasada równego traktowania kandydatów — Bezstronność komisji konkursowej — Skarga oczywiście bezzasadna)

(2016/C 027/98)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Donncha O’Riain (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Ehrbar i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej konkursu EPSO/AD/241/12 – GA.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w części oddalona jako oczywiście bezzasadna.
- 2) D. O’Riain pokrywa własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 7 z 12.1.2015, s. 52.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2015 r. – ZZ/Rada

(Sprawa F-137/15)

(2016/C 027/99)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci, J.N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji końcowych w sprawie przeniesienia uprawnień emerytalnych strony skarżącej do systemu emerytalnego Unii z zastosowaniem nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dni 5 i 7 stycznia 2015 r., jak również decyzji z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie obliczenia dodatkowych uprawnień emerytalnych strony skarżącej nabytych przed podjęciem przez nią służby w Radzie;
- stwierdzenie nieważności, o ile zajdzie potrzeba, decyzji z dnia 23 lipca 2015 r. oddalającej zażalenie strony skarżącej mające na celu zastosowanie ogólnych przepisów wykonawczych i stawek aktuarialnych obowiązujących w chwili złożenia wniosku o przeniesienie uprawnień emerytalnych;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 listopada 2015 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-138/15)**

(2016/C 027/100)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciele: adwokaci T. Bontinck i A. Guillerme)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu ze skarżącym umowy o pracę oraz żądanie zadośćuczynienia za poniesioną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 grudnia 2014 r. o rozwiązaniu ze skarżącym umowy o pracę;
- Zasądzenie od Parlamentu Europejskiego zadośćuczynienia skarżącemu za poniesioną krzywdę, tymczasowo szacowaną *ex aequo et bono* na 20 000 EUR;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2015 r. – ZZ/Parlament**(Sprawa F-142/15)**

(2016/C 027/101)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ZZ (przedstawiciel: adwokat A. Tymen)*Strona pozwana:* Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu w sprawie nienadawania dalszego biegu złożonemu przez skarżącą wnioskowi o udzielenie wsparcia oraz żądanie zadośćuczynienia za rzekomo doznaną krzywdę.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji dorozumianej, która zapadła w dniu 11 kwietnia 2015 r., oddalającej złożony przez skarżącą w dniu 11 grudnia 2014 r. wniosek o udzielenie wsparcia;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 20 sierpnia 2015 r., otrzymanej w dniu 24 sierpnia 2015 r., oddalającej zażalenie skarżącej z dnia 24 kwietnia 2015 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia, oszacowanego *ex aequo et bono* na 50 000 EUR, celem naprawienia doznanej przez skarżącą krzywdy;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 grudnia 2015 r. – Macchia/Komisja**(Sprawa F-37/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 027/102)

Język postępowania: francuski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013, s. 59.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL